

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉՔ ՈՒՂԴՈՐԴԵՑ ԻՆՉ ԱՌ ԻՍԼԱՄ

Աշխատությունը բավական
հետաքրքիր կերպով և ակնհայտ
փաստերով և Աստվածաշնչան
տարբերակների օրինակներով
բացահայտել է առկա
թյուրիմացությունները և սիսալ
սկուզբունքները, որոնք ոչ մի կապ
չունեն Հիսուսի հետ: Բոլոր
ուսմունքները երևան են եկել
Հիսուսի ենթադրյալ մահից դարեր

անց և հետազա բոլոր
զաղափարները դարձել են
մարդակերտ: Հեղինակը
նրբանկատորեն արտահայտել է
նաև Ղուրանի կարծիքը Հիսուսի
և նրա ուսմունքի մասին:

Ուշադիր ընթերցելով
աշխատությունը կարելի է
գիտակցել Ավետարանների միջև
առկա տարբերությունները,
որոնք ել կարող են հիմք
հանդիսանալ այն կարծիքին,որ

Հիսուսը երբեք չի արտահայտել
այն ինչ այժմ գոյություն ունի
Քրիստոնեության մեջ: Ամենից
հետո, հեղինակը հույս ունի, որ
անաշառ ընթերցանությունը
կարող է ձևավորել ճշգրիտ
կարծիք, որն էլ կարող է ուղեկցել
առ Իսլամ:

<https://islamhouse.com/2807290>

- ԱՍՎԱԾԱՇՈՒՉԶԸ
ՈՒՂԴՈՐԴԵՑ ԻՆՉ ԱՌ
ԻՍԼԱՄ

- ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ
ՔԱՐՈԶՁԱԿԱՆ
ԿԵՆՏՐՈՆ
- ՆԱԽԱԲԱՆ
- ԱՆԴՎԴԱՐ ԱԴՈԹՔ
- ՔՐԻՍՈՆԵՈՒԹՅՈՒՆ
- ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆՉԻ
ԲԱԶՄԱԹԻՎ ԳՐՔԵՐ
- ԱՎԵՏԱՐԱՆՆԵՐ
- ԱՎԵՏԱՐԱՆ-
ԻԱՐԱՅԵԼԻ
ԶԱՎԱԿՆԵՐԸ
- ԵՐՐՈՐՈՒԹՅՈՒՆ
- ՀԻԱՆԻՍԸ ԱՍՏՎԱԾ
- ՀԻԱՆԻՍԸ ԱՍՏԾՈ
ՈՐԴԻ
- ԽԱԶԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ՔՎՈՒԹՅՈՒՆԸ

- ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ
- ՄՈՒԿԱՄՄԵԴԸ
ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԶԻ ՄԵԶ
- ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ
- ՔԱՂՎԱԾՔ

ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԶԸ ՈՒՂԴՈՐԴԵՑ ԻՆՉ ԱՌ ԻՍԼԱՄ

Աբդուլ Մալիք Ս.Զ Լեբլանք

—TM

Թարգմանությունը:

EUROPEAN ISLAMIC
RESEARCH CENTER (**EIRC**)

Դ. Հակոբ & Աննա
հանձնաժողով: Ստուգող

Առամ Աբու

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒՅԹԻ ՆՇՈՒՄՆԵՐԸ

Ալլահի անունով, Բարերար,
Ողորմած:

Քրիստոնեության հիմնական
ուսմունքը և Հիսուս Քրիստոսի
(Խ.Ա.Ո.Ն) անհատականության
վիճաբանությունը, որը ժխտում է
Խստամբ, **հանդիսանում է խստի և**
Քրիստոնեության հիմնական
տարբերությունը:

Երրորդությունը, Քրիստոսի
Աստվածային Որդի լինելը,
Բնածին մեղքը և տանջանքը,
որոնք այս ուսմունքների
արդյունքն են, Հիսուս Քրիստոսի

վեր լինելու ցնդաբանությունը,
որից վեր էր Ալլահը դասում նրան:

Բր. Մ. Զ. Լեբլանքի
«Աստվածաշունչը ուղղորդեց ինձ
առ Իսլամ» աշխատությունը
թուլացնում է այս ուսմունքների
իրական պատկերը այն անհատի
համար, **ով փնտրում է իրական**
ճշմարտությունը: Ընթերցելով այս
հավաքագրված հետազոտական
գիրքը, մենք կարող ենք
համոզված լինել նախապես
արված ավելի գիտական և
աստվածաշնչան
ուսումնասիրություններին:
Հնարավոր է, որ ավելի շատ
գիտնականներ և մտածողներ,
ովքեր մինչ այժմ գտնվում են

Քրիստոնեության մեջ, համամիտ լինեն Իսլամի հետ: Այս գիրքը պետք է ապացույց հանդիսանա ավելի արժեքավոր արժանիքի և Մահմեդականների և
Քրիստոնյաների համար և որ այն հանդես կցա որպես արդյունավետ գործիք մահմեդական քարոզիչների շանքերում, որպեսզի հրավիրի Քրիստոնյաներին առ Իսլամ,
Աստված կամենում է հակառակը, Քրիստոնյաները պետք է ավելի ուշադիր լինեն, թե փաստացի ինչ է ասում Աստվածաշունչը և ինչ է ուսուցանում Հիսուսը, Մարիամի որդին (Խ.Ա.Ո.Ն), որպես այս գործի ուսումնասիրության արդյունք:

Մենք, Ալ Աթթիկ
Հրատարակչատունը, Կանադա,
որի նշանաբանն է լուսավորել
մարդկության տեսադաշտը
Ալլահի և ճշմարիտ Հավատքը
լույսով, հույս ունենք, որ ոչ
մահմեղականները, կը նդունեն
ճշմարտությունը և կվկայեն
Ալլահի եզակիությունը և
Մուհամմեդի (Խ.Ա.Ո.Ն) ծառա և
Մարգարե լինելու գաղափարը:

Ձեր եղբայրը Իսլամի մեջ

Մ.Ռ. Աթթիկ Հրատարակիչներ
Ալ Աթթիկ Հրատարակչատուն,
Կանադա

Հունվար 2000 թվական

ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ ՄԻԶԱՋՎՅԵՆ ՔԱՐՈՉՉԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

4 բղ հարկ, 124 Քուին փողոց,
Դուրբան 4901

Հեռ. 027 31 3060026 Տելեքս 095 6
21816 IPCI SA Ֆաքս 027 31
3040326

05 հունվար 1999 թվական

16 Ռամադան 1419 թվական ըստ
Հիջրայի

Եղբայր Աբդուլ Մալիք ԼեԲլանք
Հաղիդ I.S.D

P.O Box 10053

Ալ Զուբայլ Արդյունաբերական Քաղաք 31961

Սառւյան Արաբիայի
Թագավորություն

Պատվելի Եղբայր Աբդուլ Մալիք

Աս Սալամ Ալեյքում
ՈՒսուահմաթուլլահ
ՈՒսրարաբեթուհ

Ամբողջ փառքը Ամենաբարձրյալ
Ալլահին և անհամար աղոթքները
և ողջույները մեր սուրբ
Մարգարե Մուհամմեդին
(Խ.Ա.Ո.Ն):

Որքան ողջունելի է, որ մենք մեկ
անգամ ևս ի վիճակի ենք ողջունել
Սուրբ Ուամադան ամիսը, **որը իր**

հետ բերում է ամբողջ շնորհը և
հոգևոր առատությունը: Թող
դուք վայելեք դրա զմայլքը և թող
Ամենաբարձրյալ Ալլահը շնորհի
ձեր ընտանիքին առողջություն,
երջանկություն,
բարզավաճություն և Տիեզերքի
խաղաղություն:

Իմ սիրելի հայրը, Շեյխ Ահմեդ
Դիդաթը, նույնպես փոխանցել է
իր լավագույն ցանկությունները և
ջերմ ողջույնները ձեզ:

Ես երախտապարտ եմ ձեր
«Աստվածաշունչը ուղղորդեց ինձ
առ իսլամ» աշխատությանը: Ես
ընթերցեցի այն Շեյխ Ահմեդ
Դիդաթին, ով ուրախությամբ

ոգևորվեց զոքի որակով և
բռվանդակությամբ: Շեյխ
Դիդաթը ասաց. «Նշանավոր
աշխատանք»:

Շարունակիր մեծ աշխատանքը:
Թող Ալլահը օգնի քեզ քո
ջանքերում: Ամեն:

Հանդիպման սկզբում, մեր սիրելի
հայրը ավելին էր քան
ուրախությունը, քանի որ երկու
տարի առաջ նա կաթվածք էր
ստացել: Նա մեզ զարմացրեց իր
տանը անկողնում զամված
վիճակում քրիստոնյա
միսիոներների հետ քննարկմամբ:
Միսիոներները եկել էին նրա
տուն, որպեսզի աղոթեին նրա

առողջության համար, սակայն
նրանք սկսեցին քարոզել և ասել.

«Դրախտի դարպասի վրա
փորագրված է մի անուն: Այդ
անունը Մարզարե Մուհամմեդի,
Մարզարե Սողոմոնի, Մարզարե
Մովսեսին անունները չեն, այլ
երևում է Հիսուսը անունը, իսկ
բանալին հանդիսանում է Հիսուսի
արյունը»:

Հարզարժան եղքայր, դուք չեք
հավատա, թե ինչ պատահեց եք
նրան ասեցին այդ: Իմ հայրը
տեղեկատվության միջոցով սկսեց
նրանց հարցնել իրենց
հայտարարությունների
վավերականության մասին: Սա

տևեց մեկ ժամ և նրանք
հեռացան, երբ զիտակցեցին, որ
նա նրանց զցում է շփոթության
մեջ և բացահայտում է իրենց
սխալները, **իրենց իսկ գոքի մեջ:**
Ես կցում եմ մի լրագրողի
հոդվածը, **ով տառապում է**
միևնույն հիվանդությամբ ինչպես
իմ հայրը: Միակ տարբերությունը
հանդիսանում էր այն, **որ իմ հայրը**
զիտակից էր և հնարավորություն
ուներ հիշել այդ օրը:
Զազակուլլահ Խեյրան:

Մենք երախտապարտ ենք
Ամենաբարձյալ Ալլահին, որ նա
պահպանել է նրա լսելու, տեսնելու
և ընկալելու ունակությունը:

Մենք ձեզ մաղթում ենք ամենայն
բարիք և խնդրում ենք կապ
պահպանել մեզ հետ:

Խնդրում ենք աղոթեք մեր Շեյխ
Դիղաթի համար և խնդրեք ձեր
ընտանիքի անդամներին և
ընկերներին աղոթել մեզ հետ:

Սալամ:

Ձեր եղբայր Յուսեֆ Ահմեդ
Դիղաթ:

Ես այս աշխատանքը նվիրում եմ
իմ մորը, հորը, եղբայրներին,
քույրերին, դստերը, Աղրինեին,
նախկին կնոջը և նրա մորը, **նվրեր**
հուսանք մեկ օր կդառնան
մահմեդականներ: Նույնպես, ես

ցանկություն ունեմ կիսել այս
գրքի հաջողությունը Ահմեդ
Դիղաթի հետ, ում 1996
թվականին հրեշտակային
վիճակում ես հանդիպել եմ Արքա
Ֆեյսալի Հատուկ հիվանդանոցի և
Հետազոտությունների
Կենտրոնում, **Օխյադ Սաուդյան
Արաբիա:**

Մ. Զ. Լեթանք

ՆԱԽԱԳԲԱՆ

Այս աշխատանքը բոլոր այն
քրիստոնյաների համար է, ովքեր
գիտակցել են իրենց ներքին
պատասխանատվությունը և
ձգտում են Մեկ Ծշմարիտ Աստծո
երկրագության

ուղղորդությանը:

Երկրպագություն, որը հիմնված չէ հասարակական, աշխարհիկ կամ ընտանեկան նորմերի, **այլ իր ծննդյան իրավունքի և պարտավորության վրա երկրպագել իրենց Արարչին:**

Այս գիրքը հանդիսանում է տարբեր գրքերի հատվածների ժողովածու, ուղղված Քրիստոնեությանը, որը ես նախկինում ընթերցել եմ և որից հետո ես դրաձել եմ **մահմեդական:** Մահմեդական դառնալուց հետո, ես շարունակում էի ընթերցել Քրիստոնեության մասին գրքեր, որովհետև 28 տարի անց դժվար է

զցել Քրիստոնեության «մաշկը»,
տարիներ, որոնք ինձ համարյա
ուղղորդեցին դառնալ Աֆրիկյան
Մեթոդիստական

Եպիսկոպոսական եկեղեցու
կառավարիչ Գրեյթ Ֆոլսում,
Սոնթանայում:

Ես փորձել եմ ճշտորեն ընտրել և
կազմակերպել այս խելամիտ
գրքերի պատշաճ
տեղեկատվությունը, այնպես որ ի
վիճակի լինեմ տրամադրել
կապակցված և համախմբված
տեղեկություն, որը ես ցանկանում
էի որ որևէ մեկը ինձ տար իմ
քրիստոնյա լինելու ընթացքում:
Այնուամենայնիվ, Իսլամ
ընդունելու և վերադառնալու իմ

ծրագիրը, եկավ որպես Ալլահի սահմանում:

Ես ցանկություն ունեմ նշել, որ
երբ խոսքը գնում է «Աստծո»
մասին, ես նկատի ունեմ Մեկ
Գերազույն Էակի, **ով չունի**
գործընկեր և չի հանդիսանում
երրորդության մաս: Պետք է նշել,
որ ըստ 1966 թվականի
Բրիտանիկա Հանրագիտարանի,
արաբերեն «Ալլահ» բառը
Մահմեդականների պես
կիրառում են նաև
Քրիստոնյաները: Տես Ալլահ
բառը:

Ես ձեզ խրախուսում եմ մի կողմ
դնել ձեր կանխակալ

պատկերացումները
Քրիստոնեության և Իսլամի
մասին և բաց մտքով ընդունել
այն, **ինչ ներկայացվում է:** Հույս
ունեմ Ալլահի Կամոք, որ այս
ձգտումը ձեր առջև կրացի
հետաքրքրության կայծը, **որը**
հնարավորություն կտա
շարունակել ընթերցել
Աստվածաշնչից դուրս և երկու
կրոնների ընկալումից հետո
կատարել կրթված որոշում:
Որոշումը, որը հիմնված է ձեր
ընտրության, **այլ ոչ թե ձեր**
ծնողների կամ տեղեկատվության
վրա: Բոլոր փաստարկներից
հետո, այնուհետ դուք կարող եք
դնել ձեզ միակ նպատակը, ինչի

համար էլ մեզ արարել են, այսինքն
Երկրպագել Ալլահին, **Աստծուն**:

ԱՆԴՎԴԱՐ ՎՐՈԹՔ

Իմ քրիստոնյա լինելու
ընթացքում, Աստվածաշնչի մեջ
առկա էին շատ տարբերակներ,
որոնք ինձ ստիպել էին հարցեր
ուղղել կրոնին, **որին ես հետևում**
Էի: Գոյություն ուներ մեկ որոշակի
տարբերակ Թեսաղոնիկիցիներ Ա
5:17 որը ասում է. «**անդադար**
աղոթեք» և որը մեծապես
ձգձգվում էր իմ մտքում: Ես
հաճախ զարմանում եմ, թե
ինչպես է կարող անհատը,
քրիստոնյան, աղոթել, **անդադար**
լինի Երկրպագության վիճակում:

Առանց որևէ աստվածաշնչան
կամ աստվածային
ուղղորդության, միակ ուղղին,
որը ըստ իս հնարավոր է, այն է, **ոք**
զործել բարի արարքներ և
պահպանել Աստծո
հիշատակությունը լեզվով և
սրտով: Ամեն դեպքում, ես ինչ ոք
չափով անհնար գտա դա:

Սակայն, եթք 1987 թվականին ես
ծանոթացա Իսլամին և սկսեցի
ավելի ընթերցել և ուսուցանել
կյանքի այս ձևը, ես գտա, ոք
իսլամը ապահովել է
աստվածային ուղղորդությունը և
Աստծուց, Ալլահից և Մարգարե
Մուհամմեդից (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ըստ
որի անհատը կարող է անդադար

աղոթել, եթե դա հանդիսանում է Աստծո կամքը:

Լինի դա արթնանալը, սնվելը,
քնելը, հագնվելը, կնոջ հետ լինելը,
նրան նայելը, խանութ գնալ,
լոգասենյակ գնալը, հայելու մեջ
դիտելը, ճանապարհորդելը,
հիվանդի այցելությունը, ոչ
կրոնական հավաքի
այցելությունը, լոգանք ընդունելը,
սեռական հարաբերությունը,
հորանջելը, եղունգներ
հարդարելը, փոշտալը, մարդկանց
ողջունելը, զրուցելը, տանը
հյուրեր ընդունելը, զբոսնելը,
վարժանք կատարելը, վիճելը,
տուն մտնելը, աղոթելը և այլ
գործողությունները, Իսլամը և

Ղուրանի ուղղորդությունը և
Մարգարե Մուհամմեդի
(Խ.Ա.Ո.Ն) արարքները և
խոսքերը տրամադրում են
եղանակներ, որոնց մեջ ես կարող
Եի ղիտարկել Թեսաղոնիկիցիներ
Q 5:17 տարբերակը: Ի լրացում,
այն ինձ հնարավորություն տվեց
ներդաշնակ լինել ինձ հետ և
ենթարկվել Մեկ Շշմարիտ
Աստծոն, **Ալլահին:**

Իսլամի այս աստվածային
ուղղորդությունը խորապես
ուսուցանեց ինձ իմ
պարտականությունները,
պատասխանատվությունները և
Արարչի հանդեպ ծննդյան
իրավունքը և Քրիստոնեությունը:

Հետևաբար, որպես
մահմեդական, ավելի ընթերցելով
և ուսումնասիրելով
քրիստոնեությունը, Աստծո
կամոք ես անհրաժեշտություն
զգացի ձեզ հետ կիսել այն, **թե**
ինչպես Աստվածաշունչը
ուղղորդեց ինձ առ Իսլամ:

ՔՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹՅՈՒՆ

Հաշվի առնելով այն փաստը, որ
Թորայի, Հին Կտակարանի
պատմության մեջ երբեք
գոյություն չուներ Աստծո կրոնը,
որպեսզի կոչվի Մարգարեի
անունով, «այսինքն Ադամություն,
Աբրահամություն, Մովսեսություն
և այլն», ես հույս ունեմ

բացատրել, որ Հիսուսը չի
քարոզում Քրիստոնեություն, այլ
կրոն, ըստ որի ամբողջ փառքը և
Երկրպագությունը պատկանում է
մեկ Աստծոն:

Երկրորդ անգամ հայացք զցելով
քրիստոնեությանը, ես ինձ հարց
ուղղեցի, **թե որտեղից էր ծագել**
Քրիստոնեություն բառը և
արդյո՞ք Հիսուսը նշել էր դա: Այն,
Աստվածաշնչի մեջ ես չգտա
քրիստոնեություն բառը, ոչ ի
նույնիսկ Աստվածաշնչի
բառարանի մեջ:

Մասնավորապես, Աստվածաշնչի
մեջ ես չգտա ոչինչ, **որտեղ**
Հիսուսը իրեն կոչեց Քրիստոնյա:

Քրիստոնյա բառը առաջին
անգամ նշել են հեթանոսները,
որպեսզի նկարագրեն նրանց,
ովքեր հետևում են Հիսուսին: Նոր
Կտակարանի մեջ, Անտիոքում,
մոտավորապես 43 թվականին,
հեթանոսը և հրեան մեկից երեք
անգամ նշել են այն «Գործը 11:26,
**Գործը 26:28 և Պետրոս Ա 4:16»
տարբերակների մեջ, շատ ավելի
ուշ, **երբ Հիսուսը լրեց երկիրը:**
Հեթանոսների խոսքերը
արժեքավոր ընդունելու կամ
աստվածայնությանը զուգակցելու
համար, **Հիսուսը կամ Աստվածը**
հակառակն է բոլոր մարգարեների
ուսմունքներին:**

Հիսուսը մարզարեացրեց, որ
մարդիկ զուր պետք է երկրպագեն
նրան և հավատք ընծայեն
ուսմունքներին, որոնք կերտել են
մարդիկ: (Մատթեոս 15:9)

«Սակայն, զուր են նրանք ինձ
երկրպագում, ուսուցանելով
ուսմունքներ, որոնք մարդու
պատվիրաններն են»:

Մատթեոս 15:9 ի այս տարբերակը
ավելի ուշ աջակցել է Ղուրան
5:116, 117 տարբերակների
խոսքերը.

«Եվ զզուշացեք, Ալլահը կասի. Օվ
Հիսուս, Մարիամի որդի, արդյո՞ք
դու չես ասել մարդկանց, Վերցրեք
ինձ և իմ մորք որպես երկու

աստված Ալլահի փոխարեն: Նա,
 Հիսուսը կասի, Փառք լինի Ջեզ.
 Երբեք ես չեմ կարող ասել այն,
 ինչի իրավունքը չունեմ: Եթե ես
 ասեի այդպիսի բան, Դուք
 անշուշտ տեղյակ կլինեիք: Դուք
 տեղյակ եք թե ինչ է իմ սրտում,
 չնայած ես տեղյակ չեմ, թե ինչ է
 Քո սրտի մեջ: Քանի որ Դուք
 լիովին տեղյակ եք ամենին, ինչ
 թաքնված է: Երբեք ես չեմ
 ուսուցանել, բացառությամբ այն,
 ինչ Դուք եք պատվիրել ինձ ասել
 իմաստությամբ, երկրպագեք
 Ալլահին, իմ Տիրոջը և ձեր
 Տիրոջը. Եվ ես նրանց վկան էի,
 երբ բնակվում էի նրանց մեջ, երբ
 Դուք ինձ չեիք տարել Զեր մոտ, ես

նրանց դիտորդն էի և Դուք վկա
եք ամենին»:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنَّتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
ا تَخِذُونِي وَأَمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتَ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿٥﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا
مَا أَمْرَتِنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ قَلَمَّا تَوَفَّيْتِنِي كُنْتَ
أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
(المائدة: ١١٦-١١٧)

Ես հասկացա, որ
Աստվածաշնչյան տարբերակները,
ինչպիսիք են Հովհաննես 5:30,
Հովհաննես 12:49, Հովհաննես
14:28, Եսային 42:8 և Գործք 2:22,

աջակցում են Ղուրանի վերոհիշյալ տարբերակներին:

Նախքան թողնելով
Քրիստոնեության թեման, որը
մենք կքննարկենք այս գրքի մեջ,
ես պետք է նշեմ մեկ փոքր,
սակայն էական մի կետ:

Եթե քրիստոնյաները «նման են
Քրիստոսին», ապա ինչու՝ նրանք
միմյանց չեն ողջունում
«Խաղաղություն լինի ձեզ»,
Սալամ Ալեյքում խորբերով,
ինչպես արել էր Հիսուսը Ղուկաս
24:36 տարբերակի մեջ: Ինչպես
դուք տեղյակ եք, մահմեղականի
ողջույնը մյուս մահմեղականին
հանդիսանում է Ասսալամու

Ալեյքում խոսքերը, որը նման է
Քրիստոսի խոսքերին:

ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆՉԻ ԲԱՂՄԱԹԻՎ ԳՐՔԵՐ

Հարկ է նշել, որ Աստվածաշնչան
քաղվածքները, որոնք մեջ ենք
բերել այս գրքի մեջ, **ճշգրտորեն**
չեն կարող՝ համապատասխանել
ձեր կիրառության տակ գտնվող
Աստվածաշնչին: Վաճառքի մեջ
գոյություն ունեն շատ
Աստվածաշնչեր, որոնք կիրառում
են Քրիստոնեական տարբեր
աղանդները և նրանք բոլորը
ասում են, որ անկախ այդ գրքերի
տարբերությունների, **նրանք**
հանդիսանում է Աստծո խոսքը:

Դրանց թվին են պատկանում
1952 և 1971 թվականների
Վերանայված Տիպական
Տարբերակը, Նոր Ամերիկյան
Տիպական
Աստվածաշունչը, Սուրբ
Աստվածաշունչը, նոր
Միջազգային
Տարբերակը, Կենդանի
Աստվածաշունչը, Սուրբ Գրերի
Նոր Աշխարհի
Թարգմանությունը, որը
կիրառում են Եհովայի Վկաները,
Հռոմեական Կաթոլիկ
Տարբերակը և Արքա Ջեյմսի
Տարբերակը: Հատուկ նշում. Այս
Աստվածաշների տարբերակների
մեջ ես չեմ գտել մի հատված,
որտեղ «**Նոր Կտակարանը»** իրեն

այդպես է կոչել և ոչ մի տեղ «Հն
Կտակարնը» իրեն չի կոչել «Հն
Կտակարան»։ Նույնպես
«Աստվածաշունչ» բառը հայտնի
չէ Աստվածաշնչի էջերի մեջ։

Ի լրացում շատ տարբեր
քրիստոնեական աղանդների և
Աստվածաշնչերի, ես գիտակցեցի,
որ նույնպես գոյություն ունեն
տարբեր մարդիկ, ոչ թե
մարզարեներ, ովքեր հիմնել են
այս աղանդները և կիրառել են
Աստվածաշնչի տարբեր
մեկնաբանություններ կամ
մարդու կերտած ուսմունքները,
ինչպես իրենց դավանանքը։

93 Եջի աղյուսակը «Ամերիկայի
Միացյալ Նահանգների
Աղանդների Մեծամասնության
ծագումը» անվանմբ, պատկերում
է Քրիստոնեությունը, **որը մեծ**
ազդեցություն ունի մարդ
հիմնադիրներից և իրենց
մարդակերտ ուսմունքներից:

Ես ցանկություն ունեմ ձեզ հետ
կիսել որոշ մտքեր, որոնք դուք չեք
ընթերցել կամ որոնց դուք տեղյակ
չեք, **որոնք կապված են**
Աստվածաշնչի Աստծո Խոսք
լինելու հետ: Հակիրճ, թույլ տվեք
նշել, որ 1957 թվականի
սեպտեմբերին 8-ին Եհովայի
Վկաները իրենց «Արթնացիր»
ամսագրի մեջ նշել են այս

զարմանալի վերնագիրը. «50,000 Սիալ Աստվածաշնչի մեջ»: Եթե դուք Եհովայի Վկաներին հարցնեք այս վերնագրի մասին, նրանք ձեզ կպատասխանեն, որ այսօր այդ սիալների մեծամասնությունը վերացվել էն: Քանի՞ն են վերացվել 5,000, 500 թե 50: Նույնիսկ, եթե մնա 50 սիալ, արդյո՞ք որևէ մեկը այդ սիալները կարող է վերագրել Աստծուն:

Երեմիա 8:8 տարբերակը նույնպես ասում է, որ Օրենքը, Թորան արդեն կեղծել էն և այն չի հանդիսանում Աստծո լիարժեք խոսքը:

«Ինչպե՞ս եք դուք ասում, Մենք
իմաստուն ենք և Տիրոջ օրենքը
մեզ հետ է: Ոչ, անշուշտ գուր է նա
արել դա, դպիրների գրիչը գուր է»:

Թույլ տվեք առաջ բերել մեկ այլ
հարց. Եթե "սուրբ" գիրքը
պարունակում է հակազդող
տարբերակներ, ապա ինչպե՞ս եք
դուք այն շարունակում սուրբ
համարել: Ծատ հավանական է, **ոք**
դուք ասեք ոչ: Թույլ տվեք ձեզ
հետ կիսել Հին և Նոր
Կտակարանի մեջ առկա մի քանի
հակազդող տարբերակներ.

Թագավորաց Բ Մնացորդաց Ա
8:4 18:4

Թագավորաց Բ Մնացորդաց Ա

8: 9, 10	18:9, 10
Թագավորաց Դ	Մնացորդաց Բ
8:26	22:2
Թագավորաց Բ	Թագավորաց Բ
6:23	21: 8
Ծննդոց 6: 3	Ծննդոց 9:29
Հովհաննես 5:37	Հովհաննես 14: 9
Հովհաննես 5:31	Հովհաննես 8:14

Մենք նշել ենք Նոր Կտակարանի
միայն երկու հակազդությունը,
սակայն կուղեկցեն մյուս
հակազդությունները, երբ մենք
վերանայենք Երրորդության,
Հիսուս Քրիստոսի
Աստվածայնության, Հիսուսի
Աստվածային որդի լինելու,

Բնածին Մեղքի և Քավության զաղափարները:

Ինչպե՞ս էր կարող Աստծո
«ոգեշնչած խոսքը» տալ Հիսուսի
սիալ ծագումնաբանությունը,
Տես Մատթեոս 1:6 -16

տարբերակները, որտեղ նա
հայտնում է 26 նախահայրերի
մասին, **մինչ մարզարե Դավիթը և**
Ղուկաս 3:23 -31 տարբերակները
հաշվում է 41 նախահայր: Կամ
այդ հարցի շուրջ տալ Հիսուսի
ծագումնաբանությունը, **ով հայր**
չուներ: Տես Թագավորաց Դ 19:1
37 տարբերակները, **Այժմ**
ընթերցեք Եսայի 37:1 38
տարբերակը: Ինչու՞ են այս
տարբերակների խոսքերը

նույնական: Սակայն նրանք վերաբերվում են երկու տարբեր հեղինակներին, որոնցից մեկը անհայտ է, իսկ մյուսը հանդիսանում է Եսային, ովքեր դարեր հեռու էին միմյանցից և Քրիստոնյաները այս գործերը համարում են **Աստծո** ոգեշնչություն: Այսպիսով, արդյո՞ք Ամենաբարձրյալ Աստվածը մոռացության տվեց, որ Նա մինչ այդ թելադրել է հատվածները, ուստի Նա ստիպված էր կրկին բառ առ բառ թելադրել:

Աստվածաշնչի այլ հակասությունները կարելի է գտնել «Աստվածաշնչի 101 Պարզ Հակասություններ»

աշխատության մեջ, որի
հեղինակն է Շաքիր Ալին:
Նմուշները կարելի է գտնել
այստեղ.

#50 Արդյո՞ք Հիսուսը իր
մահկանացուն կնքել է մինչ
տաճարի վարագույրի պատովելը.

Ա. Այն, (Մատթեոս 27:50 51;
Մարկոս 15:37 38)

Բ. Ոչ. Վարագույրի պատովելուց
հետո, այնուհետ Հիսուսը
բարձրածայն բղավեց (Ղուկաս 23
:45- 46)

54 Արդյո՞ք Հիսուսը
խաչելությունից անմիջապես
հետո Դրախտ ելավ.

Ա. Այս. Նա ասաց զողին, ով
պաշտպանեց նրան «Այսօր դու
ինձ հետ կլինես Դրախտում»:
(Ղուկաս 23:43)

Բ. Ոչ. Երկու օր անց նա ասաց
Մարիամ Մագդաղենացուն. "Ես
դեռ չեմ ելել Հոր մոտ:"
(Հովհաննես 20:17)

61 Ինչպե՞ս և Հուղան կնքել իր
մահկանացուն.

Ա. Գումարը տաճար նետելուց
հետո, նա հեռացավ և իրեն
կախեց (Մատթեոս 27:5)

Բ. Չար արարքի գումարով հոդ
գնելուց հետո, նա արագ ընկավ և
պայթեց մեջտեղում և նրա

ամբողջ աղիքները դուրս թափվեցին (Գործ 1:18)

#75 Հստ Ավետարանների, որո՞նք
էին Հիսուսի վերջին խորքերը
մահվանից առաջ:

Ա. «Հայր, քո ձեռքն եմ ավանդում
իմ հոգին»: (Ղուկաս 23:46)

Բ. «Ավարտվեց» (Հովհաննես
19:30)

Ուսումնասիրելով «Զատիկ» բառը
Նելսոնի Աստվածաշնչի
բառարանի մեջ ես հասկացա, որ
այդ բառը, ինչպես նշել է Գործը
12:4 տարբերակը հանդիսանում է
«պասչա» հունարեն բառի սխալ

թարգմանությունը, որն էլ
հանդիսանում է «Չատիկ» բառը:

Ինչպես դու տեղյակ եք, Չատիկը
Հրեական տոն է, ոչ թե
Քրիստոնեական, **որին ինչպես**
նշում է Մատթեոս 26:17-20
տարբերակները, **իր**
մասնակցությունն է ցուցաբերել
Հիսուսը: Այսպիսով, ինչո՞ւ՝
Քրիստոնյաները Հիսուսի պես չեն
նշում Չատիկը, կամ այդ
դեպքում, ինչո՞ւ՝
«Քրիստոնյաները» չեն
հանդիսանում Հրեաներ: Ես
կարծում եմ, որ բոլոր մարդկային
ձեռքերը, **կործանել են**
Աստվածաշունչը:

Ելնելով վերոհիշյալ հակիրճ
կետերից և այն փաստից, որ
Աստվածաշնչի գիտնականները
ճանաչել են մարդկային բնույթը և
աստվածաշնչի մարդկային
շարադրանքը (**Քուր’է Քուիլ**, «Հին
Կտակարնը» Ծագումը և
Շարադրանքը Էջ.47,51,52)

Քրիստոնեական մտքի մեջ պետք
է առկա լինի այն փաստի
ընդունումը, որ **միզուցե**
Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր
խոսքը չի հանդիսանում **Աստծո**
Խոսք:

Թեմայի հետ կապված, թույլ տվեք
նշել, որ որոշ քրիստոնյաներ
հավատք են ընծայում նրան, որ
քրիստոնյա վանականը

Աստվածաշունչը թելադրել էր
Մարզարե Մուհամմեդին և այդ
իսկ պատճառով Ղուրանի մեջ
առկա են աստվածաշնչան որոշ
հաշիվներ: Որոշակի
ուսումնասիրություններից հետո,
ես դա անհնար գտա, քանի որ
Քրիստոնեության 6-րդ դարում,
երբ ապրել և քարոզել էր
Մուհամմեդը, զոյություն չուներ
արաբերեն Աստվածաշունչ:
Ուստի, ոչ մի արաք, նույնիսկ
Մարզարե Մուհամմեդը, ով
կատարյալ անուսում էր,
հնարավորություն չուներ քննելու
Աստվածաշնչի գրավոր
տարբերակը իր իսկ լեզվով:
Ղուրան 5:15-16 տարբերակը
ասում է.

«Ով Գրի մարդիկ (Հրեաներ և
Քրիստոնյաներ), այժմ եկել է ձեզ
մոտ Մեր Մարգարեն
(Սուլհամմեդը), ով բացատրել է
ձեզ այն ամենի
մեծամասնությունը, որը դուք
սովորություն ունեք թաքցնել
Գրից և անցնել (այսինքն թողնել
առանց բացատրության): Իրոք,
ձեզ է եկել Ալլահի լույսը
(Սուլհամմեդը) և պարզ Գիրքը
(այս Ղուրանը), որի միջոցով
Ալլահը ուղղորդում է բոլոր
նրանց, ովքեր փնտրում են
խաղաղության ուղղու Նրա Բարի
Շնորհը և Նա, Իր կամքով, դուրս
է բերում նրանց խավարից առ
լույս և նրանց ուղղորդում է
Ճշմարիտ Ուղղու»:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
 مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۚ قَدْ
 جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ
 مَنِ اتَّبَعَ رَضْوَانَهُ سُبْلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ

(المائدة : ١٥-١٦)

ԱՎԵՏԱՐԱՆԵՐ

Եթե դուք ընթերցեք Ղուկաս 1:2-3
 տարբերակը, Ինչպես ես,
 դուք կուտացանեք, որ Ղուկասը,
 ով չէր հանդիսանում 12
 աշակերտներից և երբեք չէր
 հանդիպել Հիսուսին, ասաց, **որ**
 նա ինքը ականատես չէր եղել
 Հիսուսի ներկայությանը երկրի
 վրա և որ նրա զիտելիքները նա

հավաքագրել է ականատեսներից և ոչ թե Աստծո ոգեշնչած խորդերից: Ի դեպ, ինչու՞ է յուրաքանչյուր «Ավետարանը» սկսվում «ՀՍ» ներածությամբ: Ինչու՞ «ըստ»: Պատճառը կայանում է նրանում, որ ավետարաններից ոչ մեկը չի կրում իրական հեղինակի բնագիրը: Նույնիսկ, Մատթեոս 9:9 տարբերակի ներքին ապացույցները ապացուցում են, որ Մատթեոսը չի հանդիսանում իր անունը կրող առաջին Ավետարանի հեղինակը.

«Եվ, երբ Հիսուսը առաջ անցավ, այնտեղ Նա (**Հիսուսը**) մի մարդ տեսավ, ում անունը Մատթեոս էր,

ով նստած էր հարկատանը և Նա
(Հիւուսը) ասաց Նրան
(Մատթեոսին), հետևիր Ինձ
(Հիւուսին): Եվ Նա (Մատթեոսը)
ոտքի կանգնեց և հետևեց Նրան
(Հիւուսին)»:

Առանց երևակայության որևէ
նշույլի, կարելի է տեսնել, որ 'Նա'
և 'Նրան' վերոհիշյալ հղումները
չեն վերաբերվում Հիւուսին կամ
Մատթեոսին, որպես
հեղինակներ, այլ երրորդ անձին,
ով զրառել է այն ինչ լսել կամ
տեսել է - **ասեկուներ և ոչ թե**
Աստծո ոգեշնչած խոսքեր:

Հարկ է նշել և հայտնի է ամբողջ
կրոնական աշխարհին, որ Նոր

Կտակարանի ներկայիս չորս
Մատթեոսի, Մարկոսի, Ղուկասի
և Հովհաննեսի
«ավետարանները» հարկադրել է
Նիկիայի Խորհուրդը Ելնելով
քաղաքական նպատակներից,
հեթանոս կայսր Կոնստանտինի
հռվանու ներքո և ոչ թե Հիսուսի:

Կոնստանտինի միտքը չի
լուսավորվել, այն ոչ
ուսումնասիրել, ոչ էլ ոգեշնչվել է:
Նա հեթանոս էր, քոնապետ և
ոճրագործ, ով սպանդի էր
Ենթարկել իր որդուն, կնոջը և
հազարավոր անմեղ անհատների,
Ելնելով իր քաղաքական
իշխանության կոքից:
Կոնստանտինը վավերացրեց

Նիկիայի դավանանքի այլ
որոշումներ ևս, որոնց թվում էր
Քրիստոսին «Աստծո Որդի, Հոր
միակ միածին» կոչելը:

Բառացիորեն, **հարյուրավոր**
ավետարաններ և **կրոնական**
գրեր թաքցրել են մարդկանցից:
Գրերից մի քանիսը գրառել են
Հիսուսի աշակերտները և
նրանցից շատերը հանդիսանում
են Հիսուսի արարքների
ականատեսները: Նիկիայի
Խորհուրդը որոշեց կործանել
բոլոր ավետարանները, որոնք
գրառել են Եբրայերեն, որի
արդյունքում այրեցին, **ավելի քան**
երեք հարյուր գիրք: Եթե այդ
գրքերը ավելի վավերական չեն,

քան ներկայիս չորս
ավետարանները, **նրանք ունեին**
համահավասար
վավերականություն: Դրանցից մի
քանիսը մինչ այժմ մատչելի են,
ինչպիսիք են Բարնաբայի
Ավետարանը և Հերմանսի
Քսիանան, **որը համաձայնեցվել է**
Ղուրանի հետ: Բարնաբայի
Ավետարանը մինչ այժմ
հանդիսանում է Հիսուսի կյանքի
և առաքելության միակ
ականատեսը: Նույնիսկ այսօր,
ամբողջ Բողոքական աշխարհը,
Եհովայի Վկաները, Յոթերրորդ
Օրվա Աղվենտիստները և այլ
աղանդները և դավանանքները
դատապարտում են
Աստվածաշնչի Հռոմեական

Կաթոլիկ տարբերակը, որովհետև
այն պարունակում է յոթ
«հավելյալ» գրքեր:

Բողոքականները համարձակորեն
հանել են յոթ ամբողջական
գրքերը իրենց **«Աստծո Խոսքից»**:
Մերժված գրքերի թվին են
պատկանում Յուղիթի, Թոքիասի,
Քարուքի և Եսթերի գրքերը:

Ինչ վերաբերվում է Հիսուսի
Ավետարանի ուսմունքներին,
Ինչիլին, Ավետարանի դպիրները
հաճախակի նշում են
Ավետարանի Հիսուսի քարոզը.
(Մատթեոս 9:35, Մարկոս 8:35 և
Ղուկաս 20:1): Աստվածաշնչի մեջ
պարբերաբար կիրառել են
«ավետարան» բառը: Ամեն

դեպքում, Հունական
 խմբագրության Նոր
 Կտակարանի մեջ «Եվանգելիոն»
 բառը կիրառում են ավետարան
 բարի փոխարեն, **որը**
թարգմանաբար նշանակում է
ավետիս: Հարց է ծագում, **թե ո՞ր**
Ավետարանն է քարոզել Հիսուսը:
 Նոր Կտակարանի 27 գրքերից
 միայն մի փոքր հատվածը կարելի
 է ընդունել որպես Հիսուսի
 խորքեր և միայն 27 գրքերից 4
 հայտնի են որպես Հիսուսի
Ավետարան: Ենթադրաբար
Պողոսը գրառել է մնացյալ 23
 գրքերը: Մահմեդականները
 հավատք են ընծայում, որ
 Հիսուսին տվել են Աստծո
«Ավետիսը»: Ամեն դեպքում,

նրանք չեն ճանաչում ներկայիս
չորս Ավետարանները, **որպես**
Հիսուսի խորպեր:

Ամենավաղ Ավետարանը
հանդիսանում է Մարկոսի
ավետարանը, որը գրի է առնվել
մոտավորապես 60-**75**

թվականներին: Մարկոսը
հանդիսանում էր Բարնաբասի
քրոջ որդին: Մատթեոսը
հարկահավաք էր, մի փոքր
պաշտոնյա, **ով չէր**

ճանապարհորդել Հիսուսի հետ:
Իսկ Ղուկասի Ավետարանը
գրառել են ավելի ուշ և փաստացի
Մարկոսի և Մատթեոսի
Ավետարանների միևնույն
աղբյուրներից: Ղուկասը

հանդիսանում էր Պողոսի քժիշկը
և ինչպես նա, **Երբեք չէր հանդիպել**
Հիսուսին: Ի միջիայլոց, արդյո՞ք
դուք տեղյակ եք, **որ ըստ**
Մատթեոս 10:2-4 տարբերակի
Մարկոսի և **Ղուկասի** անունները
չեն գտնվում **Հիսուսի 12**
աշակերտների ցուցակի մեջ:

Տասներկու առաքյալների
անուններն են. Առաջինը Սիմոն,
ում կոչեցին **Պետրոս** և նրա
եղբայր Անդրեասը; Չեքեղիի որդի
Զեյմսը և նրա եղբայր
Հովհաննեսը; Փիլիպոսը և
Բարդուղեմետոսը; Թոմասը և
մաքսավոր Մատթեոսը;
Ալֆաետոսի որդի Զեյմսը և
Լեբբետոսը, ում ազգանունը

Թաղղեռս էր; Սիմոնը
Քանանացին և Հուդան
Իսկարոթցին, **ով մատնեց նրան:**

Հովհաննեսի Ավետարանի
աղբյուրը այլ է, **որը գրառել են**
մոտավորապես 100 թվականին:
Նրան, Հովհաննեսին չպետք է
շփոթել աշակերտ Հովհաննեսի
հետ, ում 44 թվականին, երկար
տարիներ մինչ ավետարանի
գրառումը, **զիսատեցին**
Ազգովիճուք Ի հրամանով :Հարկ է
նշել, որ երկու դար շարունակ
վիճաբանության առարկա էր
հանդիսանում այն փաստը, **թե**
արդյոք Հովհաննեսի Ավետարանը
պետք է ընդունել որպես Հիսուսի
կյանքի վստահելի աղբյուր և որ

արդյոք այն պետք է ներառել
գրերի մեջ:

Ինչպես ես մի ժամանակ,
Քրիստոնյաները, պարծանք են
ապրում Մատթեոսի, Մարկոսի,
Ղուկասի և Հովհաննեսի
Ավետարաններով: Ամեն
դեպքում, եթե մենք մտածենք այդ
հարցի շուրջ, մենք կարող ենք
տեսնել, **որ զոյնություն չունի**
Ավետարան ըստ Հիսուսի: Ըստ
Արքա Զեյմսի Նոր Բաց
Աստվածաշնչի
Ուսումնասիրության
հրատարակության,
«Ավետարան» բառը ավելացրել
են բնօրինակ **«Ըստ Հովհաննեսի,**

ლას Մատթեոսի, ლას Ղուկասի և ლას Մարկոսի» վերნაգրեბին:

Վաղ ժամանակաշրջանում այս ավետարանին տվել են Կաթա Մաթթիայոն անվանումը, «**Լատ Մատթեոսի»:** Քանի որ առաջարկեցին այս վերնագիրը, այդպես էլ նույնապես կոչեցին այլ ավետարանները, **Իսկ ավետարանը բառը ավելացրել են ավելի ուշ ժամանակաշրջանում:**

Ոչ Հիսուսը, ոչ էլ մեկ այլ աստվածային ուղղորդություն չի թույլատրել Ավետարանի գրառումները կոչել **«Լատ -----»** որևէ մեկի: Մատթեոսի, Ղուկասի, **Մարկոսի և**

Հովհաննեսի այս գրառումները
երբեք Ավետարան լինելու
նպատակ չեն ունեցել: Ուստի,
Մարկոս 1:1 տարբերակը չի
կարող հանդես գալ որպես
ճշմարիտ հայտարարություն, որ
իր գրառումը Հիսուսի
Ավետարանն է:

Հարկ է նշել, որ
Մահմեդականները պետք է
հավատք ընծայեն բոլոր
Աստվածային բնօրինակ Գրերին,
իրենց Մարգարեներին և ոչ մի
տարբերություն չդնեն նրանց
միջև. Սուհումֆին (**Աքրահամ**);
Թորային (**Սովուս**) Սաղմոսներին
(**Դավիթ**), Ավետարանին կամ
Աստվածաշունչին (**Հիսուս**) և

Ղուրանին (Մոլիամմեդ): Ղուրան 3:3 տարբերակը հստակ հայտնում է, որ **Ալլահը ուղարկել է Ձռքան և Ավետարանը:** Ամեն դեպքում, այդ գրեթից ոչ մեկը այժմ չի պահպանել իր բնօրինակը, բացառությամբ Ղուրանի, **որը եկել է ամբողջ մարդկության համար ամենուր և ամեն ժամանակներում:**

Ի լրացում այլ պատճառների, թե ինչու է Ղուրանը եկել ամբողջ մարդկությանը, **Ինչպես նշել է 18:4-5 տարբերակները,** Այն եկել է զգուշացնելու Քրիստոնյաներին Աստծո սարսափելի պատժի մասին, Եթե նրանք չդադարեն ասել.

«Ալլահը ծնել է որդի»:

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (٤)

(الكهف : ٤)

Մահմեդականները անկեղծորեն հավատք են ընծայում, որ ամենը, ինչ քարոզել է Հիսուսը (Խ.Ա.Ո.Ն) եկել է Աստծուց; Ավետարանը (Ինջիլը). հանդիսանում է Աստծո «ավետիս» և ուղղորդություն Իսրայելի Զավակներին: Ավետարանների ոչ մի հատվածի մեջ խոսք չի գնում այն մասին, որ Հիսուսը որևէ բառ է գրել, ոչ ել նշվում է, որ Հիսուսը հրահանգել է որևէ մեկին անել դա: Այսօր առկա «Ավետարանը» հանդիսանում է

Երրորդ խմբի, մարդկանց ձեռքի աշխատանքը:

Ղուրան 2:79 տարբերակը ասում է.

«Եվ անեծք նրանց, ովքեր գրել են գիրքը իրենց իսկ ձեռքերով և այնուհետ ասել են. «Այս Ալլահից, (Աստծուց է)»: Որպեսզի շահարկեն այն նողկալի գնով: Այսպիսով անեծք նրանց, ինչ նրանց ձեռքերը գրել են և անեծք նրանց այն բանի համար, ինչ նրանք վաստակում են դրանից»:

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبْتُ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ

(البقرة: ٧٩)

Ավարտելով գլուխը, ես
ցանկություն ունեմ ձեզ հետ կիսել
մեկնաբանությունները, որոնք
արվել են 1996 թվականի Ապրիլի
8 հրատարակված "Հիսուսի
փնտրութով" հոդվածից, Ամն,
Նորություններ և Աշխարհի
Զեկույց, էջ.47-53

- Որերտ Ֆանկը, հայտնի
աստվածաշնչան գիտնականը և
50 կրոնական պրոֆեսորները
եղակացրեցին, որ ավելի քան 20
տոկոս խոսքերը և ավելի նվազ
արարքները, որոնք վերաբերվում
են Հիսուսին, **Վավերական են:**
Հեռացված գաղափարներից են

Տիրոջ Աղոթքը, խորքերը, որոնք
ասվել են խաչի վրա և Հիսուսի
աստվածայնության
յուրաքանչյուր
հայտարարությունը, կուսական
ծնունդը, նրա հրաշքների
մեծամասնությունը և
մարմնական հարությունը: (Էջ.49)

- Զոն Մեյերը, Վաշինգտոնի
Ամերիկայի Կաթոլիկ
Համալսարանի պրոֆեսորը
եզրակացրեց.
- Նա (*Հիսուսը*) ծնվել է
մոտավորապես 7 թվականին
Նազարեթում, ոչ թե Բեթղեհեմում,
ինչպես ասում է Ղուկասը:

• Անկախ պաշտոնական
Կաթոլիկ ուսմունքի, որ
Մրահամը, Հիսուսի մայրը,
ամբողջ իր կյանքի ընթացքում
պահպանեց կուսությունը, Մեյերը
ասաց, որ Հիսուսը ուներ չորս
եղբայր և նվազագույնը երկու
քույր, մանրամասները, **որոնք**
հայտնվում են Մարկոսի և
Հովհաննեսի ավետարանների և
Պողոսի գրերի մեջ: Մեյերը ասում
է, որ Հիսուսի կուսական ծնունդը,
«**չի կարելի ապացուցել կամ**
**հերքել» պատմական
հետազոտությամբ:**

• Գալիլեայում Նա ունեցավ
հակիրճ ժամերգություն որպես
ուսուցիչ, մարզարե և արարքների

գործիչ, որոնցից մի քանիսը
ընկալվում են որպես հրաշքներ:

- Նրան ձերբակալեցին
Երուսաղեմում և Պիղատոսի
հրամանով խաչեցին ինչ որ տեղ,
մոտ 30 թվականին: Նրա
հետևորդները հայտնում են, որ
նա հարություն է առել: (Էջ. 50)
- Չոն Քրոսանը,
Ժամանակակից փնտրող
մարդկանցից ամենաքեղմնավորը,
Հռոմեական Կաթոլիկ նախկին
քահանան և Զիկագոյի, Դեպոլ
համալսարանի պատվելի
պրոֆեսորը, կարծում է, որ իր
հավաքագրած վկայությունը, **չի**
բացառում Քրիստոնեության

անաղույթային ուսմունքների
մեծամասնությունը: Նա ասում է,
որ Վերջին ընթրիքի
աստվածաշնչան հաշիվները և
հարություն առած Հիսուսի
տեսիլքները, ուղղակի փորձ են
հանդիսանում արտահայտել իր
հավատարիմ հետևորդներին
իրենց «շարունակական փորձը» և
Խաչելությունից հետո իր
ներկայությունը: (Էջ 52)

ԱՎԵՏԱՐԱՆ-ԻՄՐԱՅԵԼԻ **ԶԱՎԱԿՆԵՐԸ**

Շատ քրիստոնյաներ հավատք են
ընծայում, որ Հիսուսի
առաքելությունը ուղղված էր
բոլոր ժողովուրդներին: Եթք նրան

մոտեցավ Քանանացի մի կին, ով
խնդրեց Հիսուսին քժշկել իր
դստերը, սկզբում նա մերժեց
ասելով (**Մատթեոս 15:24**)

«Ինձ ուղարկել են Իսրայելի տան
մոլորյալ զառների համար...»

Նույնպես, **Մատթեոս 1:21**
տարբերակը ասում է.

«Եվ նա կծնի որդի և կկոչի
Հիսուս, քանի որ նա կփրկի իր
ժողովրդին իրենց մեղքերից»:

Նույնպես, **Հիսուսը իր 12**
աշակերտներին հրահանգեց զնալ
և քավություն քարոզել Իսրայելի
տան մոլորյալ զառներին և ոչ թե
Գաղաթացիներին կամ

Սամարացիներին: (Մատթեոս 10:5-6)

«Այդ տասներկուսին Հիսուսը
ուղարկեց և պատվիրեց նրանց
ասելով. Մի գնացեք
Գաղաթացիների ուղղով և մի
մտեք Սամարացիների որևէ
քաղաք. Այլ գնացեք Իսրայելի
տան մոլորդակաների մոտ: Եվ
հասնելուն պես քարոզեք ասելով,
երկնքի արքայությունը ձեռքի մեջ
է»:

Պարզ է, որ Հիսուսին և 12
աշակերտներին ուղարկել են
Իսրայելի ժողովրդի, **այլ ոչ թե**
աշխարհի համար: Այսպիսով
Հովհաննես 3:16 տարբերակը

ասում է. «Քանի որ Աստված
այնքան սիրեց աշխարհը, որ նա
տվեց իր միածին որդուն, որ նա,
ով հավատք կընծայի նրան, չի
անհայտանա, այլ կունենա
հավերժ կյանք», նա բառը չպետք
է ուղղել յուրաքանչյուրին, **այլ**
հսրայելի զավակներին:

Ըստ Մատթեոս 5:17-18
տարբերակների, Հիսուսը մեկ այլ
նշանակոր խոսքերն էին.

«Մի կարծեք, որ ես եկել եմ
կործանել օրենքը (**Թորան**) կամ
մարգարեներին. (**Աղամին,**
Արքահամին, Մովսեսին, Նոյին,
Դավիթին և այլն): Ես չեմ եկել
կործանելու, **այլ լրացնելու:** Քանի

որ իրոք, Ես ասում եմ ձեզ
երկինքը և երկիրը չեն անցնի,
մինչ լիովին չի կատարվի օրենքի
իմաստուն վերնագրերը»:

Մատթեոս 8:4 տարբերակի մեջ
Հիսուսը արդեն առողջ բորստին
հրահանգում է «զնալ Քահանայի
մոտ» և առարկել այն, **ինչը**
սահմանել է Սովորությունը: Որոշ
քրիստոնեական աղանդներ դեմ
են զնում այս տարբերակին և
հայտնում են, **որ Հին**
Կտակարանը հնացած է և դրան
փոխարինել է Նոր Կտակարանը:
Ինչպես կարող եք հասկանալ,
Հիսուսը գործ չի ունեցել Հին
Կտակարանի և դրա
ուսմունքների հետ: Այդ դեպքում,

ինչու՞ են որոշ քրիստոնյաները
անում դա:

Ահա Աստվածաշնչի Բառարանի
մեջքերումը, որը վերաբերվում է
մերօրյա Քրիստոնեության Տաս
Պատվիրանների
կիրառելիությանը.

Աստծո տված տաս օրենքները
հանդիսանում են ամենօրյա
կյանքի ուղղորդություն: Դրանք
հանդիսանում են Աստծո և Նրա
մարդկանց միջև առկա ուխտի մի
մաս «Ելք 34:28; Երկրորդ Օրենք
4:13; 10:4»: Այս օրենքները
հաճախ կոչում են Դեկալոգներ,
որը Հունարեն բառ է, որն էլ իր

հերթին թարգմանաբար նշանակում է «տաս քառեր»:

Չնայած Աստված իր Տաս
Պատվիրանները տվել է Իր
մարդկանց Մովսեսի միջոցով
Սինա լեռան վրա ավելի քան 3000
տարի առաջ, **նրանք մինչ այժմ**
հարմար են: Նրանք ունեն
մնայուն նշանակություն, **քանի որ**
Աստծո բնույթը անփոփոխ է: Այս
օրենքները ծագում են Աստծուց և
Նրա հավերժ բնույթից, ուստի,
նրանց բարոյական արժեքները
չեն կարող ենթարկվել
փոփոխության:

Աստծո օրենքների գալուց մոտ
1300 տարի անց, Հիսուսը

աջակցեց դրանց, կոչելով
«պատվիրաններ» և դրանցից
 հինգը նշեց հարուստ երիտասարդ
 կառավարչի համար: (**Մատթեոս**
19:16-22) Լեռան վրա տեղի
 ունեցած քարոզի մեջ Հիսուսը
 ցույց տվեց, **որ Իր զալուստը չի**
չեղարկում Պատվիրանները: Նա
 մասնավորապես նշում է
 օրենքները, որոնք դեմ են
 սպանությանը (**Մատթեոս** **5:21**) և
 անառակությանը (**Մատթեոս**
5:27):

Փաստորեն Հիսուսը շատ բարձր
 դասեց այս օրենքները, եթք
 պահանջեց պահպանել դրանց և
 հոգևոր, **և օրինական կողմերը:**
 Նա դրեց խրախուսության Իր

հավերժ կնիքը օրենքի վրա
հայտարարելով. «Մի կարծեք, որ
ես եկել եմ կործանելու Օրենքը
կամ Մարզարեներին: Ես չեմ եկել
կործանելու, այլ լրացնելու»:
(Մատթեոս 5:17-19)

Սուրբ Աստվածը Իր
Պատվիրանները արձակեց Սինայ
Լեռան բարձունքից ծխի և կրակի
պայմաններում—որոնք
հանդիսանում են Նրա
հզորության, բարձրության և
հեղինակության տեսանելի
արտահայտությունները. (Ելք
19:16 – 20:17) Ավելի ուշ
Պատվիրանները փորագրեցին
քարի երկու տախտակների վրա,
«գրված Աստծո մատով» (Ելք

31:1): Աստվածաշունչը մի քանի
անգամ նշում է այն հոյակապ
իրադարձությունները, որոնք
տեղի են ունեցել օրենքի
իրականացման ընթացքում,
միզուցելով նշելու համար: (Ելք
19:16 -19 Երկրորդ Օրենք 4:11-12)

Տաս Պատվիրանները ձևավորում
են Աստծո և Նրա ժողովողի միջև
առկա հատուկ Ուխտի սիրտը:
Նա ասաց նրանց, «Այժմ ուստի,
եթե դուք իրոք հնազանդվեք Իմ
ձայնին և պահպանեք Իմ ուխտը,
դուք կլինեք հատուկ զանձը Ինձ
համար, բոլորից վեր... Եվ դուք
կլինեք Ինձ համար քահանաների
արքայություն և սուրբ
ժողովուրդ»: (Ելք 19:5) Այս

տարբերակները նույնպես նշում են, որ իրենց հնազանդությունը Պատվիրաններին պետք լինի Իսրայելի գոյության հիմքը, որպես Աստծո հատուկ ժողովրդի:

Աստված երբեք մտադրություն չի ունեցել Տաս Պատվիրանները դարձնել կարգավորման հավաքածու, որի միջոցով Իսրայելի ժողովուրդը կարող է թողություն վաստակել: Աստծո շնորհը արդեն ազատորեն տրվել էր: Սա անդիմադրելի կերպով ներկայացնում է Իսրայելի համար նախատեսված Նրա փրկությունը Եգիպտական գերությունից: (Եղերորդ Օրենք 4:37) Ուստի, ուխտի հարաբերության հիմքում

ընկած է աստվածային Ծնորիք:
Նույնիսկ, **Տաս** Պատվիրանները
Աստված ներկայացրեց Իր
փրկության հիշատակությամբ:
(Ելք 20:2)

Տաս Պատվիրանները այսօր ել
արդիական են: Աշխարհը
հուսահատորեն կարիք ունի
տեսնելու Աստծո անունը և
բնույթը, Քրիստոնյաների կյանքի
դրսևորման գործում, **ովքեր մինչ**
այժմ լուրջ են ընդունում Նրա
Խոսքը: Այս Պատվիրանները,
որոնք մասնավորապես
զուգորդվում են Քրիստոսի
ուսմունքներով, մինչ այժմ
հանդիսանում են գործնական
ապրելակերպի լավագույն

ուղղորդությունը, որը հայտնի է մարդուն:

Ընթերցեք Հռոմեացիներ 13:8 և 9
տարբերակները

«Ոչ ոքի ոչինչ պարտական մի
եղեք, բացառությամբ դիմացինին
սիրելուց, քանի որ նա, ով սիրում
է դիմացինին, լրացնում է օրենքը:
Այդ իսկ պատճառով դուք չպետք
է անառակություն գործեք, դուք
չպետք է սպանեք, դուք չպետք է
զողություն անեք, դուք չպետք է
կեղծ վկայություն տաք, դուք
չպետք է տենչաք և եթե լինի որևէ
այլ պատվիրան, Այն համարու
իմաստավորվում է այս
ասցվածքով, մասնավորապես,

Դուք պետք է սիրեք ձեր
հարևանին, ինչպես ձեզ»:

Կիրառելով Հռոմեացիներ 13:8-9
տարբերակի մեջ Պողոսը
Քրիստոնյաներին արդարացնում
է իրենց մարմնի յուրաքանչյուր
հատվածով Աստծուն
երկրպագելու իրենց
պարտականությունից, հիմնավոր
ասելով, որ այն ամենը, ինչ պետք
է անի անհատը, Օրենքը
լրացնելու համար, (**Թորան, Հին
Կտակարանը**), դիմացինին սիրելն
է, **ինչպես ձեզ:** Հիսուսը չի
բացառում մեր առաջին և
հիմնական պարտականությունը,
որն էլ առաջին և ամենամեծ
պատվիրան է, այսինքն

Երկրագել միայն Մեկ աստծո և
Երկրորդ, ինչպես շեշտել է
Մարկու 12:29-31
տարբերակները, սիրել մեր
հարևանին:

Եվ Հիսուսը պատասխանեց նրան.
«Բոլոր Պատվիրաններից
առաջինը հետևյալն է. Լսիր օվ
Խրայել, Տերը, մեր Աստվածը մեկ
Տեր է, և դուք պետք է սիրեք
Տիրոջը, ձեր Աստծուն ամբողջ ձեր
սրտով և ամբողջ ձեր հոգով և
ամբողջ ձեր մտքով և ամբողջ ձեր
հզորությամբ, սա առաջին
պատվիրանն է: Եվ Երկրորդը
այսպիսին է, որ դուք պետք է
սիրեք ձեր հարևանին ինչպես

ձեզ: Ոչ մի այլ պատվիրան ավելի
հզոր չէ,քան այս մեկը»:

Գաղաթացիներ 5:2 տարբերակը
ընթերցելուց հետո. «Զգուշացեք,
ես, **Պողոսը** ասում եմ ձեզ, որ եթե
դուք թլպատվեք, **Քրիստոսը** ձեզ
ոչնչով չի օգնի», ես հասկացա, որ
Պողոսը վերացրեց

թլպատությունը, որը առկա էր
օրենքի, **Թորայի մեջ**: Փաստացի
Հիսուսը և Հովհաննես Մկրտիչը
երկուսն էլ թլպատված էին:

Պողոսի այս վերացումը
հակասում է Հիսուսի և
Աբրահամի ուսմունքներին: Զանի
որ բոլոր Մահմեդականները և
Քրիստոնյաները սերվում են
Աբրահամի սերմից, **ապա**

թղպատումը հանդիսանում է
պարտադիր գործողություն:
Փաստորեն, Աբրահամը ոչ Հրեա
էր, ոչ էլ Քրիստոնյա և նրա կրոնը,
որին մենք պետք է հետևենք,
հանդիսանում է Մեկ Ճշմարիս
Աստծո երկրպագությունը:

Մտաքերելով Մատթեոս 5:17-18
տարբերակները, թույլ տվեք
ներկայացնել Նոր Կտակարանի
մեկ այլ
անհամապատասխանությունը:
Մարկոս 16:15 տարբերակը նշում
է, որ Հիսուսը ասաց.

«Գնացեք դուք ամբողջ
աշխարհով մեկ և քարոզեք

ավետարանը յուրաքանչյուր
արարածի»:

Սա հակասում է Մատթեոս 1:21,
10:5-6, 15:24 և 28:19

տարբերակներին: Անկախ ձեր
ունեցած Աստվածաշնչի, որը դուք
կիրառում եք, **Մատթեոս 28:19**
տարբերակի մեջ դուք կարող եք
ընթերցել «բոլոր ազգերը» կամ
«բոլոր, ազգերը», որը կարող է
նշանակել Իսրայելի տասներկու
ցեղերը, **ինչպես ասել է Հիսուսը**
Մատթեոս 15:24 տարբերակի մեջ:

ԵՐՐՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երրորդությունը, որի մասին ես
տեղյակ եմ, **Աստվածաշնչան չէ:**
Երրորդությունը բառը գոյություն

չունի ոչ Աստվածաշնչի, ոչ ելաստվածաշնչյան բառարանների մեջ: Հիսուսը երբեք չի ուսուցանել երրորդություն և երբեք չի նշել դա:

Երրորդության ձևավորումը ներկայացրել է Ալեքսանդրայի եզրակացի սարկավագ Աթենասուսը և որը նույնպես ընդունեց Նիկիայի ժողովը,
Հիսուսի երկրից հեռանալու ավելի քան երեք դար անց: Ժողովի այլ մարդակերտ որոշումները աջակցում են Հռոմեական Կիրակի օրվա հայտարարությունը, ինչպես Քրիստոնյա Շաքրաթը և

Դեկտեմբերի 25-ը որպես Հիւուի ծննդյան օրվա զաղափարը:

Սա կատարվել է նշելու տոները,
որոնք տեղի են ունենում
հեթանոս աստվածների ծննդյան
նույն օրերին, ինչպիսիք են
Նիմրուդը, Բաբելոնյան
աստվածը, Քրիշնան, Հինդու
աստվածը, Միթիրան Հունա-
հռոմեական աստվածը և
Դիոնիսիուսը կամ Բաքոսը
Հունաստանից, ում կոչել են
Յուպիտերի միածին որդի և ով
ծնունդ էր առել կույս մորից, ում
կոչեցին Դեմետրիուս և օրը նշվեց
Դեկտեմբերի 25-ը:

Ակնհայտ է, որ Աստվածաշունչը
կանխատեսեց և արգելեց
տռնածառի հարդարումը Երեմիա
10:2-5 տարբերակի մեջ:

«Ուստի, Տերը ասաց. Մի
ուսուցանեք հեթանոսի ուղղին և
մի սարսափիեք երկնքի նշաններից,
քանի որ հեթանոսները սարսափել
են դրանցից: Քանի որ մարդկանց
ավանդույթները սին են, քանի որ
մեկը անտառից ծառ է կտրում,
որը հանդիսանում է
աշխատավորի ձեռքի
աշխատանքը, կացինով: Նրանք
հարդարում են այն արծաթով և
ոսկով. Նրանք ամրացնում են այն
մեխերով և մուրճերով, որպեսզի
այն տեղափոխել չլինի»:

Մատթեոս 28:19, Հովհաննես
14:11 և Հովհաննես Ա 5:7 և 8
տարբերակները քրիստոնյաները
կարող են կիրառել
Երրորդությունը հաստատելու
համար: Երրորդության ուսմունքը
ուղղակի եզրակացրել են
Հովհաննես Ա 5:7տարբերակից,
որը հայտարարում է.

«Քանի որ գոյություն ունեն
երեքը, որոնք վկայում են
երկնքում, Հայրը, Խոսքը և Սուրբ
Հոգին. և այս երեքը մեկն են»:

Այս տարբերակը վաղուց
բացահայտել են որպես շինծու և
Նոր Կտակարանի Հունական
տեքստի անվավեր լրացում: Ավելի

ուշ, Աստվածաշնչի քրիստոնյա
գիտնականները գտան, [որ](#) այս
ուսմունքը ընդմիջարկություն է
[Արքա Զեյմսի](#) տարբերակի մեջ:
Փաստորեն ոչ նվազ քան 32
քրիստոնյա գիտնականների
խումբը ամենաբարձր կարդինալի
հետ, ում խորհուրդ էին տվել
տարբեր 50 աղանդների
ներկայացուցիչների, 1949
թվականին, հանգեցին [Նոր](#)
[Կտակարանի](#) վերանայված
տիպական տարբերակին և 1952
թվականի ամբողջ
Աստվածաշնչին, [հեռացնելով](#)
[նախորդ հատվածը:](#)

[Նոր](#) Կտակարանը Հիսուսին
բազմիցս վերաբերվում է որպես

Աստծո ծառայի (տես, օրինակ
Մատթեոս 12:18):

Այժմ ընթերցեք Գործը 2:22
տարբերակը

«Իսրայելցիներ, լսեք. Նազովուեցի
Հիսուսը մարդ էր, ում Աստված
լիազորել էր ձեզ հրաշքներով,
նշաններով, որոնք Աստված ձեր
մեջ գործել է նրա միջոցով, ինչպես
դուք ինքներդ տեղյակ եք»:

Ապա, ինչպե՞ս է կարող Հիսուսը
միևնույն ժամանակ լինել Աստծո
ծառա և Աստված: Ընթերցեք
Հովհաննես 17:21 տարբերակը.
«Որ նրանք բոլորը կարող են լինել
մեկը, ինչպես դու Հայր, իմ մեջ ես
և ես քո մեջ, որ նրանք նույնպես

կարող են լինել մեր մեջ. Որ
աշխարհը հավատա, որ դու
ուղարկել ես ինձ» և դուք
եզրակացնեք, որ եթե Աստվածը,
Հիսուսը և Սուրբ Հոգին կազմում
են Երրորդության մեկ միություն,
ապա ներառելով աշակերտներին,
նրանք պետք է Աստված կազմեն,
տասնիհնգի միությամբ»: Բայ
Հովհաննես 14:9 տարբերակի,
Հիսուսը Աստված է.

«... նա, ով տեսել է ինձ, տեսել է
Հորը»:

Այժմ եկեք ընթերցենք Հովհաննես
4:24 տարբերակը «Աստված Հոգի
է...» և Հովհաննես 5:37
տարբերակը. «... դուք ոչ լսել եք

Նրա ձայնը երբեմ, ոչ էլ տեսել եք
Նրա տեսլիքը», և Թիմոթեոս Ա
6:16 տարբերակը «... ում ոչ մի
մարդ չի տեսել ոչ էլ կարող է
տեսնել...»:

Ինչպես նշել է Ելք 33:20
տարբերակը, մարդկային
տեսողությունը չի կարող
դիմակայել տեսնելու Աստծո
փառքը և ապրել, այսպիսով,
ինչպե՞ս է կարող մարդկային
մարմինը դիմակայել ունենալ այս
Փառքը եզրափակված դրան»:

Աշակերտները տեսել են
Հիսուսին, մարգարեին, **այլ ոչ թե**
Աստծուն: Հովհաննես 5:37
տարբերակը ասում է.

«...դուք երբեք չեք լսել Նրա,
 Աստծո ձայնը, ոչ էլ տեսել եք Նրա
 տեսլիքը», [նույնպես հակասում է](#)
[Մատթեոս 3:17](#) տարբերակին,
 որտեղ ասվում է, որ Աստծուն լսել
 են, ով ասել է. «Սա իմ սիրելի
 Որդին է, ով ինձ հաճոյացել է»:

Անհնար է որոշել, թե արդյոք այն
 հանդիսանում է սուրբ հոգին,
 սուրբ ոգին, ճշմարտության ոգին,
 Աստծո ոգին կամ ոգին
 ընդհանուր առմամբ, որը
 ենթադրաբար կազմում է
[«Երրորդությունը»](#): Քանի որ
 Նելսոնի Աստվածաշնչի
 Բառարանը նշում է, որ Սուրբ
 Հոգին և Սուրբ Ոգին նույնն են,
[որն էլ հակասում է որոշ](#)

**Քրիստոնյա աղանդների
հավատքին:** Ամեն դեպքում,
աստվածաշնչի մեջ առկա են
տարբերակներ, որոնք
պատկերում են տարբեր ոգիների
տարբեր գործողություններին.

Տարբերակներ

Եվ հրեշտակը
պատասխանեց
և ասաց նրան,
Սուրբ Հոգին
կազմակերպ:
Ղուկաս 1:35

Արդյո՞ք դուք
տեղյակ չեք, **ոք**
դուք
հանդիսանում
եք Աստծոն

Ոգիներ

Սուրբ Հոգին –
Հրաշքներ է
ներկայացնում
Աստծոն
հրամանով.

Աստծոն Հոգին -
Բնակվում է
անհատի մեջ:

տաճարը և որ
Աստծո Հոգին
բնակվում է ձեր
մեջ:

Կորնթացիներ Ա
3:16

Նույնիսկ
Ճշմարտության
Հոգին, որը
աշխարհը չի
կարող
ընդունել...
Հովհաննես

14:17

Տուր նրանց
Սուրբ Հոգին,
որը խնդրում են
։ Ղուկաս 11:13

Ճշմարտության
Հոգին – որը
աշխարհը չի
կարող ընդունել

Սուրբ Հոգի –
Տրված է նրանց,
ովքեր խնդրում
են: Բնակվել

այնտեղ.

Սակայն, երբ զա
Միսիթարիչը, ում
ես կուղարկեմ
ձեզ Հորից,
նույնիսկ
Ճշմարտության
Հոգին, որը
առաջ է զալիս
Հորից, նա
կվկայի ինձ:
Հովհաննես
15:26

Ում դուք
նույնպես
վստահում եք,
դրանից հետո
դուք լսում եք

Միսիթարիչը
Սուրբ Հոգին, -
Ով պետք է զա
Հիսուսից հետո,
թողեց երկիրը:

Ճշմարտության
Հոգին – Որը
զալիս է Հորից:

Սուրբ Հոգին –
Հոգին, որը
խոստացել են:

ճշմարտության
խոսքը, ձեր
փրկության
ավետարանը,
ում դուք
նույնպես
դրանից հետո
դուք հավատում
եք, **ձեզ կնքել են**
խոստման այդ
Սուրբ Հռով:
Եփեսացիներ
1:13

Հիսուսը	Հռովն,
պատասխանեց,	ընդհանուր
«Իրոք, իրոք ես	առմամբ –
ասում եմ ձեզ,	կարող են
եթե մեկը ծնվեր	ընդհանտել,

Չրից և Հոգուց,
նա չեր կարող
մտնել Աստծո
արքայությունը:
Հովհաննես 3:5

Եվ Աստված
ուղարկեց
Գաբրիել
Հրեշտակին...
Ղուկաս 1:26

ինչպես նշվել է,
վերռիիշյալ
հոգիները,
ոգիները.

Հրեշտակ
Գաբրիելը –
Նշվում է
որոշակիորեն:

Այս պահին թույլ տվեք նշել, թե
ինչ է ասում Ղուրանը (5:73)
Երրորդության մասին.

«Նրանք, չեն հավատում, ովքեր
ասում են. Ալլահը երեքից մեկն է
Երրորդության մեջ, քանի որ
զոյություն չունի ոչ մի աստված

բացառությամբ Մեկ Աստծո: Եթե
նրանք չդադարեն իրենց խոսքը,
անարգանքը, իրոք, ծանր պատիժ
տեղի կունենա նրանց միջի
անհավատներին»:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٌ
إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمْسِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

(المائدة: ٧٣)

Արդյո՞ք սա այն չէ, ինչ նշել է
Մովսեսի օրենքը Թորան, Հին
Կտակարանը, առաջին
պատմիրանի մասին – որն է
Աստծո Եզակիությունը, որը
Հիսուսը չէր եկել կործանելու, այլ
լրացնելու, ինչպես խստրեն

փոխանցել է Հովհաննես 5:46-47
տարբերակը:

«Քանի որ, եթե դուք հավատք եք
ընծայել Մովսեսին, դուք պետք է
հավատք ընծայեք ինձ. Քանի որ
նա գրառեց իմ մասին: Սակայն,
եթե դուք հավատք չեք ընծայում
նրա գրառումներին, ինչպե՞ս եք
դուք կարող հավատք ընծայել իմ
խորքերին»:

Ոչ Մովսեսը, ոչ ել Հիսուսը չեն
խոսել Երրորդության մասին.
այսպիսով, ինչո՞ւ պետք է խոսեն
Քրիստոնյաները:

Պետք է ավելացնել 1997
թվականի օգոստոսի 25-ին
Նյուզվիքում տպագրված հատուկ

հղումը, վերնագրված Փառք
Մարիամին, որը վերաբերվում է
Երրորդությանը.

· Սուրբ Երրորդությունից
հետո, հռոմեական Կաթոլիկ
Եկեղեցու թափ առնող շարժումը
ցանկություն հայտնեց, որ Պապը
հայտնի նոր, հակասական
ուսմունք, որ Մարիամը, Հիսուսը
մայրը, **հանդիսանում է**
համափրկիչ: Ուստի, Սուրբ
Երրորդության փոխարեն պետք է
երևան զա ինչ որ տեսակի Սուրբ
Քառյակ, խաղալով բազմակի Հոր
դստեր, **Որդու մոր և Սուրբ Հոգու**
կողակցի դերեր:

ՀԻՍՈՒՍԸ ԱՍՎԱԾ

Հնդիանուր տեսակետ է
հանդիսանում այն, որ Հիսուսի
աստվածայնությունը
ներկայացրել է Պողոսը, ով երբեք
չեր հանդիպել Հիսուսին կամ նրա
հետևորդներին և որը դարեր
շարունակ հաստատվել էր
միլիոնավոր Քրիստոնյաների
մեռած մարմինների վրա, որը
առաջ քաշեց Կաստիլիուսի
հայտնի դիտողությունը. «Մարդ
այրելը չի ապացուցում
ուսմունքը»: Ներկայացնելով
Հիսուս Քրիստոսի
աստվածայնության ուսմունքը,
հաշվի առեք այս երկու կարևոր
տարբերակները.

Մատթեոս 5:17 և 18
տարբերակները ասում են «Մի
կարծեք, որ ես եկել եմ
կործանելու օրենքը կամ
մարգարեներին, ես չեմ եկել
կործանելու, այլ լրացնելու...»

Արդյո՞ք Հիսուսը Աստված է: Որոշ
Քրիստոնյաներ կարող են ասել
այս և կիրառել Հովհաննես 1:1
տարբերակը, որը ասում է.
«Սկզբում Խոսքն էր և Խոսքը
Աստծո հետ էր և Խոսքը Աստված
էր»: Սակայն հիշեք, **թե ինչ է ասել**
Հովհաննես 5:37 տարբերակը «ոչ
մի մարդ չի տեսել կամ լսել
Աստծուն»: Այսպիսով, **կիրառելով**
Հովհաննես 1:1 տարբերակը
որպես աջակցություն, **Հիսուսի**

Աստված լինելու գաղափարին,
կարելի է ընկալել, որ գոյություն
ունեն նվազագույնը երկու

Աստված, Աստվածը և
Հիսուսը:Թույլ տվեք նշել
Հովհաննես 1:1 տարբերակին
հակասող այլ տարբերակներ,
որոնք կարելի է գտնել Երկրորդ
Օրենք 4:39, Երկրորդ Օրենք 6:4,
Իսահակ 43:10-11, Իսահակ 44:6
և Իսահակ 45:18 տարբերակների
մեջ:Քանի որ Իսահակ 43:10-11
տարբերակը հայտնում է, որ բացի
Աստծուց գոյություն չունի այլ
փրկիչ և Իսահակ 45:18

տարբերակը եզրակացնում է, որ
միայն Աստված է հանդիսանում
Արարիչ, ոչ այլ մեկը, նույնիսկ
Հիսուսը:Այլ տարբերակները,

որոնք աջակցում են Աստծո
եզակիության գաղափարին,
ինչպես ամբողջ Ղուրանը, **կարելի**
է գտնել Երկրորդ օրենք 4:35, Ելք
8:10, **Թագավորաց Բ 7:22,**
Թագավորաց Գ 8:23,
Մնացորդաց Ա 17:20, **Սաղմոսներ**
86:8, 89:6 և **113:5,** **Օսեկ 13:4** և
Զաքարիա 14:9 տարբերակների
մեջ:

Նոր Կտակարանի մեջ Հիսուսը
մասնավորապես ասել է, որ նա չի
եկել կործանելու օրենքը և Աստծո
եզակիության հետ իր
հարաբերությունը նա հաստատել
է Մարկոս 12:29 տարբերակի մեջ.

«Եվ Հիսուսը պատասխանեց նրան, բոլոր պատվիրաններից առաջինը հանդիսանում է. Լսիր, օվ Իսրայել. Տերը, մեր Աստվածը, մեկ Տեր է»:

Եվ Կորնթացիներ Ա 8:4
տարբերակը ասում է.

«... ոչ մի այլ Աստված այլ մեկը»:

Այժմ, **արդյո՞ք Հովհաննես 1:1**
տարբերակը ճիշտ է և այլ մյուս
տարբերակները սխալ, **թե**
հակառակը: Ակնհայտ է, որ
Հիսուսը փորձում է Իսրայելի
Զավակներին ուսուցանել Հին
Կտակարանի առաջին
պատվիրանները (**Մարկոս 12:29-30, Ելք 20:2-5**) և որ մեղքերի

թողությունը անհրաժեշտ է
Երկնքի Արքայության համար
(Մատթեոս 4:17 և Մարկոս 1:15):
Վերջապես Մատթեոս 19:16-17
տարբերակները նույնպես
փոխանցում են Աստծո
Եզակիությունը և տալիս են
ուղղորդություն, որը հիմնված է
Հին Կտակարանի
պատվիրանների վրա, ըստ որոնց
կարելի է հավերժ կյանք մտնել.

«Եվ տեսեք, մի մարդ եկավ և
ասաց նրան, Հիսուսին, Բարի
ուսուցիչ, ի՞նչ բարի գործ պետք է
ես գործեմ հավերժ կյանք
ունենալու համար: Այսպիսով, նա
ասաց նրան, Ինչու՞ ես դու ինձ
բարի կոչում. – Ոչ ոք բարի չէ

բացառությամբ Մեկի, դա
Աստվածն է: Սակայն, եթե դուք
ցանկություն ունեք հավերժ կյանք
մտնել, պահպանեք
պատվիրանները»:

Հովհաննես 1:1 տարբերակը ձեզ
այլ կերպ ներկայացնելու համար,
եկեք տեսնենք, **թե ինչ է ասում**
Ղուրանը Հիսուսի և Խոսքի
մասին: Գլուխ 3:45-ի մեջ ասվում
է.

«Տեսեք, իրեշտակները ասացին.
«Օվ Մարիամ, Ալլահը քեզ տվել է
Խոսքի ավետիս Իրենից. Նրա
անունը կլինի Հիսուս Քրիստոս,
Մարիամի որդի, պատիվ այս և

Հանդերձալ աշխարհում և
Ալլահի մերձավորներից»»:

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلْمَةٍ
مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِئَهَا فِي
الْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

(آل عمران: ٤٥)

Այս տարբերակը և Ղուրանի 3:39
և Կորնթացիներ Ա 3:32
տարբերակները Հիսուսին
համարում են Ալլահի խոր.

«Եվ դուք Քրիստոսին եք և
Քրիստոսը Աստծունն է»:

Միզուցե Հովհաննես 1:1
տարբերակը պետք է գրառեր «...
և Խոսքը Աստծուց էր»:
Աստվածաշնչի մեջ գոյություն

ունեն տարբերակներ, որոնք
աջակցում են այն զաղափարին,
որ Խոսքը պատկանում էր
Աստծուն. [Հովհաննես 5:30-31](#),
[Հովհաննես 8:40](#), [Հովհաննես 12:49](#) թ [Հովհաննես 17:3](#)
տարբերակները:

Պարզ է, որ [Հիսուսը երբեք չի](#)
հայտնել իր աստվածայնությունը
Աստծո հետ.

«Ես ինքս ոչինչ չեմ անում»,
(Հովհաննես 8:28) «Իմ Հայրը
ավելի հզոր է, քան ես»,
(Հովհաննես 14:28), «Տերը, մեր
Աստվածը, մեկ Տեր է», (Մարկոս
12:29), «Իմ Աստված, իմ
Աստված, ինչո՞ւ ես դու ինձ լրել»,

(Մարկոս 15:34) և «Հայր, քն
ձեռքերն եմ ես հանձնում իմ
հոգին»: (Ղուկաս 23:46)

Այնուհետ, Ղուկաս 4:1-13
տարբերակը մեզ ասում է, որ
քառասուն օր սատանան
զայթակղում է Հիսուսին: Չեյմս
1:13 տարբերակը ասում է.

«... քանի որ Աստծոն հնարավոր
չէ զայթակղել չարով...»

Վերջապես, Նոր Կտակարանը
շատ անգամ Հիսուսին
վերաբերվում է որպես «Աստծո
ծառայի»: (անտես Մատթեոս 12:18)
Այդ դեպքում ինչպե՞ս է կարող
Հիսուսը միաժամանակ լինել և
Աստծո ծառայ, և Աստված:

Մինչ եզրահանգումը, եկեք
ներկայացնել ևս մեկ զաղափար:
Ղուկաս 5:16 տարբերակի մեջ,
երբ Հիսուսը հեռանում էր
անապատ աղոթելու համար, ու՞մ
է նա ուղղում այն: Իրեն, թե՛
Աստծուն: Ընթերցեք Ղուկաս
11:2-4 տարբերակները.

«Եվ նա ասաց նրանց. «Երբ դուք
աղոթեք, ասեք, Մեր Հայր, ոքը
երկնքում է, փառաբանվի քն
անունը: Քո արքայությունը: Քո
կամքը լինի, ինչպես երկնքում,
այնպես է երկրի վրա: Տուր մեզ
օք օրի մեր հանապազորյա հացը:
Եվ ներիր մեզ մեր մեղքերը; քանի
ոք մենք նույնպես ներում ենք
յուրաքանչյուրին, ովքեր

պարտապան են մեզ: Եվ մի տար
մեզ ի փորձություն, այլ փրկիր մեզ
չարից»»:

Արդյո՞ք այս աղոթքի որևէ
հատվածի մեջ, «Հսուսը ասել է,
«Հսուսի անունով» երբ նա
աղոթում էր: Եթե այս աղոթքը
հանդիսանում էր հարցի
պատասխանը. **Ինչպե՞ս մենք**
կարող ենք աղոթել:

Աստվածավախ անհատը աղոթքի
մեջ կարող է ստանալ ամենը, **ինչի**
կարիք ունի: Ամենակարևորը մեր
մեղքերի թողությունն է: Այս
աղոթքը աջակցում է Հսուսին
այն ավետիսին, որ Աստված
ներում է մեղքերը, միայն, **եթե**
անհատը ապաշխարի և դադարի

սիալ արարքներ գործել: Ինչպես
նշել է Մատթեոս 4:17 տարբեկար,
այս ուղերձը հանդիսանում է
Հիսուսի ուսմունքի սկիզբը:

«Քանի որ, այդ ժամանակ
Հիսուսը սկսեց քարոզել և ասել.
«Ապաշխարհիր, քանի որ երկնքի
արքայությունը ձեռքում է»»:

Հիսուսը մարզարեացնում էր այն
փաստը, որ մարդիկ գուր
կերկրպագեն նրան և հավատք
կընծայեն ուսմունքներին, որոնք
մարդակերտ, **այլ ոչ թե**
Աստվածակերտ են: (Մատթեոս
15:9)

«Սակայն, սին են նրանք
երկրպագում ինձ, ուսուցանելով

մարդակերտ պատվիրանների
ուսմունքները»:

Այս տարբերակը խոսում է
Քրիստոնյաների մասին: Քանի որ
գոյություն չունի որևէ այլ կրոն,
որը երկրպագում է Հիսուսին,
բացառությամբ Քրիստոնեության
և Հիսուսի երկրպագության
գործողությունը հակասում է **Ելք**
20:3-6, Մատթեոս 4:10 և Ղուկաս
4:8 տարբերակներին, որոնք
ասում են.

Ելք 20:3-6

«Դուք չպետք է ունենաք այլ
աստվածներ ինձանից առաջ:
Դուք չպետք է կառուցեք ձեզ
համար որևէ գերեզմանաքար,

կամ նմանատիպ որևէ քան, որը
երկնքից վեր է, կամ երկրի տակ է,
կամ ջրի մեջ է, երկրի տակ. Դուք
չպետք է խոնարհվեք նրանց, կամ
ծառայեք նրանց, քանի որ Ես,
Տերը, ձեր Աստվածը, խանդոս
Աստված եմ, այցելելով հայրերի
ապօրինությունը զավակների
երրորդ և չորրորդ սերունդներում,
որպեսզի ատեն ինձ; Եվ ցույց տալ
գթասրտություն հազարավորների
նկատմամբ, ովքեր սիրում են ինձ
և պահպանում են իմ
պատվիրանները»:

Մատթեոս 4:10

Այնուհետ Հիսուսը ասաց նրան.
«Ուստի, ստացել է ձեզ

սատանան, քանի որ այն զրվել է,
Դուք պետք է երկրպագեք Տիրոջը,
ձեր Աստծուն և միայն նրան դուք
պետք է ծառայեք»:

ՀԻՍՈՒՍԸ ԱՍՏԾՈ ՈՐԴԻ

Արդյո՞ք Հիսուսը հանդիսանում է
Աստծո Որդի: Ինչպես նշել ենք
Մատթեոս 3:17 տարբերակը
որպես հակասություն, որը
վերաբերվում է Աստծո ձայնը
լսելուն, սա Քրիստոնյաները
կարող են կիրառել, որպեսզի
աջակցեն Հիսուսի աստվածային
որդի լինելուն:

Եթե Մատթեոս 3:17 տարբերակի
«Եվ ահա մի ձայն երկնքից ասաց.
Սա իմ սիրելի Որդինէ, որից Ես

զնի եմ», խոսքերը կիրառում են
աջակցելու աստվածային որդի
լինելու գաղափարին, ապա
չպետք է լինի մեկ այլ տարբերակ,
որը Նոր կամ Հին
Կտակարանների մեջ հակասում
կամ տալիս է հավասար
աստվածային որդի լինելու
գաղափար մեկ այլ անհատին,
կամ անհատներին: Ամեն
դեպքում, Հին և Նոր
Կտակարանների մեջ կարելի է
գտնել բազմաթիվ հղումներ,
որոնք Հիսուսից բացի նշում են
այլ անհատներ, **ովքեր ունեն
աստվածային ծագում:** Տես Ելք
4:22 տարբերակը.

«Իսրայելը իմ որդին, Է նույնիսկ
անդրանիկ»:

Թագավորաց Բ 7:14 և
Մնացորդաց Ա 22:10
տարբերակները ասում են.

«... և նա կլինի իմ որդին,
(Սողոմոնը)»:

Երեմիա 31:9 տարբերակը ասում
է.

«...և Եփրեմը իմ անդրանիկն է»,
ինչպես նաև Սաղմոս 2:7
տարբերակը:

«Որդի» բառը չպետք է ընդունել
գրականորեն, որովհետև
Աստված այդպես է դիմում իր
շատ ընտրայալ ծառաներին:

Հրեաները նույնպես հայտնում են
Էզրայի Աստծո Որդի լինելը: Նոր
Կտակարանի հունարեն բառերը
կիրառում են «որդի» բառը, որը
նշանակում է pias, որն էլ իր
հերթին նշանակում է ծառա կամ
որդի ծառայող, որը
Աստվածաշնչի որոշ
թարգմանությունների մեջ
թարգմանվում է որպես որդի, եթք
խոսքը գնում է Հիսուսի մասին և
ծառա, եթք խոսքը վերաբերվում է
մյուսներին: Այնուհետ, «Հայր»
բառը, որը նշանակում է Հիսուս,
ավելի շատ համապատասխանում
է Ռաբբ տերմինին, այսինքն, նա,
ով սնուցում և ամրացնում է,
այնպես, որ Հիսուսի ուսմունքի
մեջ Աստված հանդիսանում է

«Հայր» – Սնուցող և Ամրացնող –
բոլոր մարդկանց:

Նոր Կտակարանը նույնպես
«Աստծո որդի»
արտահայտությունը համարում է
այլաբանական. «Քանի որ նրանք,
ում ուղղորդել է Աստծո Հոգին,
հանդիսանում են Աստծո
որդիներ»: <ռոմեացիներ 8:14
Ավելի ուշ այս այլաբանական
առաջարկը աջակցել է Հիսուսին,
ում կոչել են **Աստծո Միածին
Որդի:**

Սահմու 2:7 տարբերակի մեջ
Տերը ասում է Դավիթին.

«... Դու իմ Որդին ես, այսօրը ես
ծնել եմ քեզ»:

Այդո՞ք սա նշանակում է, որ
Աստված երկու որդի ունի:
Հիսուսը նույնպես ասաց, որ
Աստված չի հանդիսանում միայն
իր Հայրը, Այլև ձեր Հայրը
(Մատթեոս 5:45, 48): Ղուկաս 3:38
տարբերակը ասում է.

«...Սեթը, ով Ադամի որդին էր, ով
է Աստծո Որդին էր»:

Ու՞մ է նշել որպես Աստծո Որդի
Հռոմեացիներ 7:3 տարբերակը:
Նա Մելքիսեդեկն է, Սալեմի
Արքան, ինչպես նշել է
Հռոմեացիներ 7:1 տարբերակը:
Նա, Մելքիսեդեկը, ավելի եզակի
էր, քան Հիսուսը կամ Ադամը:
Ինչու՞ նրա համար չեն

նախընտրել Աստծո Որդի լինելու
գաղափարը: Ավելին, Աղամը
չուներ հայր, կամ մայր, սակայն
Աստծո կերտած առաջին մարդ
արարածն էր և Աստծո
նմանությամբ, **զոյություն ուներ**
Եղեմի Այզում և երկրի վրա:
Արդյո՞ք սա Աղամին չի տալիս
առավել իրավունք, **ճշմարիտ**
իմաստով կոչվելու Աստծո որդի:

Ես ցանկություն ունեմ կիսելու
ձեզ հետ Հովհաննես 3:16,
Ղուկաս 10:25-28 և Մատթեոս
19:16-17 տարբերակների միջև
զոյություն ունեցող
հակասությունները: Հովհաննես
3:16 տարբերակը ասում է.

«Քանի որ Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ նա տվեց իր միածին Որդուն, այնպես, որ ով հավատք ընծայեց նրան չի ոչնչանա, այլ կունենա հավերժ կյանք»:

Այժմ եկեք ընթերցենք Ղուկաս
10:25-28 տարբերակը.

«Եվ ահա, մի օրենսգետ կանգնեց և գայթակղեց նրան ասելով, «Տեր,
ի՞նչ պետք է ես անեմ հավերժ
կյանք ժառանգելու համար: Նա
ասաց նրան. «Ի՞նչ է գրված
օրենքի մեջ: Ինչպե՞ս ես դու
վերծանում այդ: «Եվ նա
պատասխանեց», Ղուք պետք է
սիրեք Տիրոջը, ձեր Աստծուն,

ամբողջ ձեր սրտով և ամբողջ ձեր
հոգով և ամբողջ ձեր
հզորությամբ և ամբողջ ձեր
մտքով և ձեր հարևանին, **ինչպես**
ձեզ»: Եվ նա ասաց նրան, "Դու
ճիշտ ես, **վավիր այդպես և դու**
կապրես»»:

Այս տարբերակները մեզ
պատմում են, որ հավերժ կյանքի
ժառանգությունը յուրաքանչյուրի
համար է, ով հավատք կընծայի և
չի երկրպագի ոչ մի Աստծո,
բացառությամբ Մեկ Ծշմարիս
Աստծո: **Ղուկաս 10:25-28**
համամիտ է **Մատթեոս 19:16-17**
տարբերակների հետ, որը ասում
է.

«Եվ ահա, մի տղամարդ եկավ և
ասաց նրան, Հիսուսին, - Բարի
ուսուցիչ, ի՞նչ լավ բան ես կարող
եմ անել հավերժ կյանք ունենալու
համար: Այսպիսով, նա, Հիսուսը
ասաց նրան, «Ինչու ես ինձ բարի
կոչում, Ոչ ոք բարի չէ
բացառությամբ Մեկի, այսինքն
Աստծո: Սակայն, եթե դուք
ցանկություն ունեք հավերժ կյանք
մտնել, պահպանեք
պատվիրանները»»:

Գոյություն չունի ոչ մի
պատվիրան, որը ասում է
երկրպագել Հիսուսին, սակայն
առկա է մեկը, որը մեզ ասում է
երկրպագել միայն Աստծուն:

Ղուկաս 4:41 տարբերակի մեջ
սատանաները մերժում են
Հիսուսին Աստծո Որդի կոչել:
Արդյո՞ք դուք կարծում եք, որ
Հիսուսը կհանդիմանի
սատանաներին, կամ որևէ այլ
մեկին ճշմարտություն ասելու
համար, **որը կապված է այդ**
խնդրի հետ: Անկասկած ոչ:
Հիսուսը հանդիմանում է
սատանաներին, որովհետև
նրանք սխալ էին, **նրան Աստծո**
Որդի կոչելով:

Նույնպես, եթե սատանաները
տեղյակ լինեին, որ Հիսուսը
Քրիստոս էր, որպեսզի Հիսուսը
փակեր նրանց, նրան Քրիստոս
կոչելու համար, **ապա այդ**

կհակասեր Հիսուսի առաքելությանը:

Ղուկաս 9:20 և 21
տարբերակների մեջ, Հիսուսը
ասում է իր աշակերտներին.

«Սակայն ո՞վ է ասում ձեզ, **ոք ես**
եմ: Պետքոք պատասխանեց
ասելով. «Աստծո Քրիստոսը և
Հիսուսը ուղիղ պահանջեց և
պատվիրեց նրանց ոչ մեկին չասել
այդ»»:

Հետագա տարբերակները,
ինչպիսիք են **Հովհաննես 3:2,**
Հովհաննես 6:14 **Հովհաննես 7:40,**
Մատթեոս 21:11, **Ղուկաս 7:16** և
24:19 հաստատում են, ոք Հիսուսը
ընդունեց ուսուցչի, մարգարեի

տիտղոսը և իրեն կոչեց մարդու որդի. (Մատթեոս 8:20, 12:40, 17:9 և 12, 26:24, Ղուկաս 9:26, 22:48, 22:69 և 24:7 տարբերակներ):

Ամենաեզրահանգիչ տարբերակը, որը հաստատում է Հիսուսի մարդու որդի լինելը, հանդիսանում է Մարկոս 14:62 տարբերակը, որտեղ Հիսուսը նշում է Հասուցման օրվա իր դիրքը: Հիսուսը առանձնահատուկ ասաց, որ մենք տեսնելու ենք մարդու որդի, ոչ թե Աստծո որդի, ով նստած կլինի աջ ձեռքի մոտ և կզա երկնքի ամպերով:

Ծնելու գործողությունը
մարմնական է և նմանատիպ
արարքը դեմ է Աստծո բնույթին:
Ղուրան 19:35 տարբերակը ասում
է.

«Զի համապատասխանում
Ալլահի փառքին, **որ Նա** որդի ծնի:
Փառք լինի Նրան: Երբ Նա
որոշում է որևէ քան, Նա միայն
ասում է «Եղիր» և այն լինում է»:

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

(مریم: ۳۵)

Հիսուսի ուսմունքները, որպես
Աստծո Որդի, Նա չի քարոզել կամ
ընդունել, **այն ուսուցանել է**

Պողոս: Գաղափարին աջակցել է Գործք 9:20 տարբերակը.

«Եվ անմիջապես նա քարոզեց Քրիստոսին սինազոգում, որ նա հանդիսանում է Աստծո Որդին»:

Արդյո՞ք Հիսուսը երբեւ հայտնել է, որ նա Աստված է կամ ասել է.

«**Ահա ես, ձեր Աստվածը,**
երկրպագեք ինձ: Պատասխանը ոչ է: Քանի որ Աստվածաշնչի մեջ առկա չէ որևէ միանշանակ հայտարարություն, որտեղ Հիսուսը իրեն հայտարարեց, «Ես Աստված եմ, ուստի, երկրպագեք ինձ»: Փաստորեն, Պողոսի նամակների ավելի քան երկու հազար տարբերակները

հանդիսանում են նրա սեփական
կեղծիքները, **ներառելով**
Հոնմեացիներ 9:5 տարբերակը,
որը ասում է, ըստ ձեր ընթերցած
Աստվածաշնչի.

«... Քրիստոսը եկավ, ով
ընդգրկուն է, հավերժ օրինված
Աստծուց»:

Քրիստոնյաները պետք է տեղյակ
լինեն, որ ինքը Պողոսն է նշել իր
իսկ ավետարանը, ոչ թե Հիսուսը,
Հոնմեացիներին ուղղված իր
նամակի մեջ նա ասում է.
(**Հոնմեացիներ** 2:16)

«Այն օրը, երբ ըստ իմ
ավետարանի Աստված կդատի

մարդկանց զաղտնիքները Հիսուս
Քրիստոսից»:

Փաստորեն, Պողոսի նամակները
ուղղված Հռոմեացիներին,
**հանդիսանում են այսօրվա
Քրիստոնեության հիմքը:** Ուստի,
Քրիստոնյաների ջանքերը այս
կյանքում ապարդյուն են, քանի որ
նրանք կարծում են, որ իրենց
արարքներով բարիք են ձեռք
բերում, այն դեպքում երբ նրանք
Աստծուն գործընկեր են
վերագրում, **ինչպես հայտնում են
Ղուրանի 18:103-106 գլուխները.**

«Ասա. Արդյո՞ք մենք պետք է
ասենք նրանց մասին, ովքեր
կորցրել են հարգանքը իրենց

արարքների նկատմամբ։ Նրանց,
ում ջանքերը կորել են այս
կյանքում, մինչ նրանք կարծել են,
որ բարիք են գործել իրենց
արարքներով»։ Նրանք են, ովքեր
ժիտել են իրենց Տիրոջ Նշանները
և Հանդերձյալ կյանքում Նրան
հանդիպելու փաստը։ Սին կլինեն
նրանց արարքները, ոչ էլ Մենք,
Դատաստանի Օրը, **կտանք**
նրանց որևէ արժեք։ Դա է նրանց
պարզեցը, Դժոխք, **որովհետև**
նրանք մերժել են Հավատքը և
կատակի են տվել Իմ Նշանները և
Իմ Մարզարեներին»։

فَلْ هَلْ نُنِئِّكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (١٠٣) الَّذِينَ
ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا (١٠٤) أَوْلَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ

رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ
 ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا الْقِيَامَةِ وَزُنَّا (١٠٥)
 كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُّوا (١٠٦)

(الكهف: ١٠٦-١٠٣)

Իրոք, տարօրինակ և հեգնական է
 տեղեկանալ, որ Հռոմեացիներին
 ուղղված Պողոսի նամակները,
 ավելի քան 430 տարբերակ,
Հիսուսը երբեք չի ձևավորել:
 Պողոսը պետք է որ ուղղակի
 հղումներ կատարեր Հիսուսի
 անքիծ ուսմունքներին, **Եթե միայն**
առարելության աստվածային
ոգեշնչության նախկին
հայտարարությունը իրոք
ճշմարիտ էր: Փոխարենը նրա
 նամակների աստվածային

Մեջքերումների
 մեծամասնությունը,
 մասնավորապես որոնք
 վերաբերվում են Հռոմեացիների
 նամակներին, վերցվել են Հին
 Կտակարանից – Ծննդոց, Ելք,
 Ղևիտացիներ, Երկրորդ Օրենք,
 Թագավորաց Բ, Թագավորաց Գ,
 Սահմոսներ, Առակներ, Եսայի,
Եզեկել և Օսեե: Իրոք, նրա
 նամակները հանդիսանում են մեծ
 ջանքերի արդյունք, սակայն այդ
 Պողոսին չի դարձնում ավելի լավ,
 քան մյուս մարդկանց, ովքեր
 հեղինակել են Աստվածաշունչը, **ոչ**
Է դարձնում է նրան մարզարե:

Այլ գործողությունները, որոնք
 ընդունել է Պողոսը, ներառում են

հետևյալը. Հռոմեական կիրակին, որպես Քրիստոնեական Շաբաթ, Արև աստծո ավանդույթ դարձած ծննդյան օրը, որպես Հիսուսի ծննդյան օրը, Արև աստծո խորհրդանիշը, լույսից խաչը, որը դարձել է Քրիստոնյաների խորհրդանիշը և բոլոր արարողությունների միասնականությունը, **որոնք ներկայացրել են Արևի աստծո ծննդյան տոնակատարությունները:**

Քանի որ ես մոտեցել եմ Քրիստոսի դիրքի զաղափարի ավարտին, ես ցանկություն ունեմ հարց ուղղել Քրիստոնյա ընթերցողին խոնարհվել և

աղոթել անկեղծորեն Աստծուն և
խնդրել Նրան ուղղել Իր անեծքը
ձեզ, ձեր կնոջը ձեր որդիներին և
դուստրերին, եթե այնին, ինչ դուք
հավատք եք ընծայում կապված
Քրիստոսի հետ (Քրիստոսը
Աստված է, Աստծո Որդի կամ
Աստծո Երրորդության մասը)
կեղծ է: Նմանապես, ես
ուսուցանել եմ, որ եթե դուք
հարցը ուղղեք Մահմեդականին
անկեղծորեն աղոթել Աստծուն Իր
անեծքը ուղղել նրան, կնոջը,
որդիներին և դուստրերին, եթե
այն ինչ նա ասում է Քրիստոսի
մասին (Մարգարե, Աստծո
Առաքյալ, Աստծո Խոսք) կեղծ են,
Մահմեդականը չի տատանվի
խոնարհվել և աղոթել:

Մահմեդականները հաստատուն են իրենց հավատքի մեջ, տեղյակ լինելով, որ Քրիստոսը Աստված չէ, ոչ էլ Աստծո Որդի և ոչ էլ Աստծո Երրորդության մի մաս:

Աստծո անեծքը ուղղելու այս գործողությունը ձեզ և ձեր ընտանիքին, կարող է մի փոքր դաժան հնչել, սակայն այն կարող է ապացուցել երկու կետ. 1. Դուք պետք է տեղյակ լինեք, որ դուք սխալ ուղղու վրա եք և 2. **Այն պետք է ձեզ ճիշտ ուղղու դնի:**

ԽԱԶԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ և ՔՎՎՈՒԹՅՈՒՆԸ

Քրիստոնեության նշանակալից սյուն է հանդիսանում

իսաշելությունը մեղքերի
քավության համար:

Քրիստոնեության այս սյունը և
դրա զուգորդությունը
մարդակերտ ուսմունքին,
պարզորեն բացատրում է Արու
Ամինահ Բիլալ Ֆիլիփսի
Ապաշխարհության Քավության
գրքի հետևյալ հատվածը էջ.15-17:

Հին Կտակարանի մեջ
Քավությունը տարեկան
ծիսակատարություն էր, որը
մշակված է մաքրել տաճարը,
մարգարետությունը և մարդկանց
մեղքերը, **մինչ նորանում են**
Աստծո հետ իրենց հասուկ
հարաբերությունները:
Ծիսակատարությունը ներառում

Եր պահքը և զնհաքերությունը:
Հուղղայականությունը
շարունակում է հետևել այդ
ծիսակատարությանը, շեշտելով
խոստովանությունը և մեղքերի
ապաշխարհությունը Յոմ
Քիպուրին, մեկ օր, [որը սահմանել](#)
[են որպես տարվա ամենասուրբ](#)
օր:

Աստծո, Հիսուս Քրիստոսի
մարմնավորման հերետիկ
հավատքի և նրա խաչի վրա
ակներև մահվան արդարացման
համար, Պողոսը
Գաղաթացիներին և
Հռոմեացիներին ուղղված իր
նամակների մեջ վիճում է, որ
քավությունը օրենքով

պահանջում է լրացնել
հնազանդությամբ, **որի համար**
մարդը անզործունակ է:

Փոխարենը Նա ներկայացնում է,
որ Քրիստոսի մահը ուներ
հատուցող հզորություն,
ներկայացնելով քավություն
մեղսագործներին, **ովքեր հավատք**
Էին ընծայում նրան:

Պողոսի տեսակետը, որ մարդու
մեղքը կանխում է նրա
մերձեցումը Աստծուն և որ նա
կարող է միայն հաշտվել
Քրիստոսի զոհաբեական մահվան
միջոցով, ավելի ուշ զարգացրել է
Քրիստոնյա աստվածաբան
Իրենիուսը 125-202 թվ. Լիոնի
Եպիսկոպոսը, ով զարգացրեց

**Կաթոլիկ հավատքի առաջին
համակարգը:** Մեկ այլ Քրիստոնյա
աստվածաբան Ավգուստինիուսը
Հիփոյից (334-430թվ). զարգացրեց
անկման բնածին մեղքի և
Նախախնամության
ուսմունքները, պահպանելով այն
գաղափարը, որ մարդը
Ժառանգաբար վարակվել է
Աստծո Շնորհից Աղամի անկման
մեղքով և որ Աստված
անհասկանալի կերպով ընտրել է
մի քանի անհատներ, ում փրկել է,
**հանձնելով մնացյալին հավերժ
անեծքի:** Ուստի, մարդը
Ժառանգաբար չար և մեղսագործ
է և միայն Քրիստոսը
զնիաբերելով իրեն մարդկության
համար, կարող էր լիիրավ

բավարարել Աստծո արդար
պատիժը, իր դեմ գործած մարդու
մեղքերի համար: Այնուհետ Սուլթան
Ազգուստինուսը ուսուցանեց, որ
մեղքերի արդարացումը, տեղի է
ունենում շնորհի միջոցներով,
որոնք ծագում են Աստծուց,
սակայն առաջացած նվիրական
ուղիներով: Սուլթան Թոմաս
Աքինասը (1225-1274թ.)
Միջնադարյան առաջատար
քրիստոնյա աստվածաբանը,
պաշտպանել է Սուլթան
Ազգուստինուսի տեսակետը, որը
այնուհետ դարձել է հիմնական
անժիստելի ուսմունք:

Մինչ խաչելության հետ կապված
բազմաթիվ հակասությունների

մասին խոսելը, հարկ է նշել, որ
Պողոսի ավետարանը
մարգարեացրել էր Հիսուսի
խաչելությունը և հարությունը.
(Տիմոթեոս Բ 2:8)

«Հիշեք, որ Հիսուս Քրիստոսը
Դավթի սերմից, հարություն է
առել ըստ իմ ավետարանի»:

Որպես լրացում, 1952 թվականին,
ավետարանի հեղինակները
Վերանայված Տիպական
Տարբերակի Աստվածաշնչի միջից
հետացրել են հարության
ավետարանը Մարկոս 16:9- 20
տարբերակները և այնուհետ,
ելնելով որոշակի պատճառներից
1971 թվականի խմբագրության

մեջ վերականգնել են այն: Ծառ
աստվածաշունչների մեջ, եթե չեն
հեռացրել այդ, ապա տպագրել են
մանրատառ կամ երկու
փակագծերի մեջ և
մեկնաբանություններով, (Տես
Վերանայված Տիպական
Տարբերակը, Նոր Ամերիկյան
Աստվածաշունչը և Նոր Աշխարհի
Թարգմանությունը Սուրբ
Գրերի):

Հիսուսի խաչելության
ավանդական աստվածաշնչան
կարծիք է հանդիսանում այն, որ
նրան ձերբակալել և խաչել են
զիսավոր քահանայի և Հրեա
ավագանու պատվերներով և
ծրագրերով: 1960 թվականին,

Կաթոլիկ Քրիստոնյա
հեղինակություն հանդիսացող
Պապը, Ժիստել է այս կարծիքը:
Նա հանդես է եկել
հայտարարությամբ, որտեղ
Ժիստել է Հրեաների կապը
Հիսուսի խաչելության հետ:

Արդյո՞ք աշակերտներից, կամ
Ավետարանի հեղինակներից որևէ
մեկը տեսել է խաչելությունը կամ
հարությունը: ΩΣ:

Մարկոս 14:50 տարբերակը
ասում է, **որ աշակերտները լքեցին**
Հիսուսին և հեռացան: Նույնիսկ
Պետրոսը, ըստ Հիսուսի
կանխագուշակության, աքաղաղի
երեք կանչից հետո լքեց նրան.

(Մատթեոս 26:75) Եվ Պետրոսը հիշեց Հիսուսի խոսքերը, որը նա ասել էր նրան. «Մինչ աքաղաղի կանչը, դու կհրաժարվես ինձանից երեք անգամ: Եվ նա դուրս եկավ և դառը արտասվեց»:

Առավել հավանական անձիք, ովքեր կարող էին ականատես լինել Հիսուսի կյանքի այս պահին, Մարիամ Մագդաղենացին էր, կամ Հակոբի և Հովսեսի մայրը, Մարիամը, կամ Էլ Չերեղեոսի զավակների մայրը և այլ կանայք (Մատթեոս 27:55-56): Սակայն Ավետարանների մեջ գոյություն չունի ոչ մի հայտարարություն կամ կարծիք այս կանանց մասին,

թե ինչպես են նրանք տեսել կամ
լսել այդ:

Աշակերտները Հիսուսի
գերեզմանը դատարկ գտան և
եզրակացրեցին, որ նա
հարություն է առել, **որովհետև**
աշակերտները և **այլ**
ականատեսները ենթադրյալ
խաչելությունից հետո նրան
տեսան կենդանի: Ոչ ոք չի տեսել
նրա հարություն առնելու պահը:
Հիսուսը ինքը հայտնում է, որ նա
խաչի վրա չի կնքել իր
մահկանացուն, **ինչպես**
բացատրում են **Ղուկաս 24:36-41**
տարբերակների հատվածները:

Կիրակի, վաղ առավոտյան
Մարիամ Մագթաղենացին գնաց
գերեզման, **որը դատարկ էր:** Նա
կանգնած մի մարդ տեսավ, **ով**
նման էր այգեպանին:
Խոսակցությունից հետո, **նա**
ճանաչեց Հիսուսին և
ցանկություն հայտնեց դիաքել
նրան: Հիսուսն ասաց.
(Հովհաննես 20:17)

«Մի դիաքիր ինձ, քանի որ ես դեռ
չեմ համբարձվել իմ Հոր մոտ...»

Այժմ ընթերցեք Ղուկաս 24:36-41
տարբերակները.

«Եվ քանի որ աշակերտները
այդպես խոսեցին, Հիսուսը ինքը
կանգնեց նրանց միջև և ասաց

նրանց, Խաղաղություն լինի ձեզ:
Սակայն նրանք սարսափած էին և
վախեցած և կարծեցին որ հոգի
են տեսել: Եվ նա ասաց նրանց,
Ինչու՞ եք դուք անհանգիստ: Եվ
ինչու՞ այդպիսի մտքեք
բարձրացան ձեր սրտերում:
Դիացեք իմ ձեռքերին և ոտքերին,
դա ես եմ, շոշոփեք ինձ և տեսեք,
քանի որ հոգին չունի մարմին և
ուկոր, ինչպես դուք տեսնում եք
ես ունեմ: Եվ երբ նա ասաց դա,
նա ցույց տվեց նրանց իր ձեռքերը
և ոտքերը: Եվ մինչ նրանք
ուրախությունից դեռ չեն
հավատում և ապշած էին, նա
ասաց նրանց, **արդյո՞ք այստեղ**
միս կա: Եվ նրանք տվեցին նրան
եփած ձուկ և մեղրախորիսիս: Եվ

նա վերցրեց այն և կերավ նրանց
առջև»:

Արդյո՞ք հոգին կամ հանգուցյալը
կարող է քաղց զգալ: Հիսուսի
սնվելը ապացույց էր
աշակերտներին, որ նա հոգի չէր,
այլ կենդանի էր և ոչ թե
հանգուցյալ:

Հիսուսի կենդանի լինելը
ապացուցում է նրա իսկ
մարգարեռությունը. (**Մատթեոս**
12:40)

«Որովհետև, երբ Հովհանը երեք
օր ու գիշեր գտնվում էր կետի
որովայնի մեջ; այսպիսով արդյո՞ք
կարող էր մարդու Որդին երեք օր
ու գիշեր լիներ երկրի սրտի մեջ»:

Արդյո՞ք Հիսուսը լրացրել էր այս հրաշքը: Քրիստոնյաները կարող են ասել այս, **որովհետև Հիսուսը կնքեց մահկանացուն և ըստ Ղուկաս 24:26 և Մատթեոս 20:19,** երեք օր անց համբարձվեց, **կոչելով մի քանի տարբերակները:** Ամեն դեպքում, ըստ Աստվածաշնչի, Հովնանի հրաշքին համահունչ է այն, որ Հիսուսը միայն մեկ օր և երկու գիշեր է անց կացրել շիրիմի մեջ, այլ ոչ թե երեք օր և երեք գիշեր. **ինչպես ասել էր:**

Հիսուսին հուղարկավորել են Ուրբաթ օրը, մինչ արևածագը, Բարի Ուրբաթ օրը և նրան գտել են անհայտացած շաբաթ օրը, Զատիկին, **մինչ արևածագը: Եթե**

Մենք մի փոքր ձգձգենք
Ժամկետները, կարող ենք ասել, որ
Հիսուսը անց է կացրել երեք օր
Երկրի վրա, սակայն այդ
հնարավոր չէ և ես կրկնում եմ,
հնարավոր չէ, **որ Հիսուսը երեք**
գիշեր անց կացնի Երկրի վրա:
Մենք չպետք է մոռանանք, որ
Ավետարանները բացահայտ
ասում են մեզ, որ դա «մինչ
արևածագն էր», Կիրակի
առավոտը, **երբ Մարիամ**
Մագթաղենացին գնաց Հիսուսի
շիրիմը և այն դատարկ գտավ:

Հետևաբար, գոյություն ունեն
որոշ
անհամապատասխանություններ,
թե արդյոք Հիսուսը լրացրել է իր

իսկ մարզարեությունը: Արդյոք
նրան իրոք խաչել են, թե արդյոք
նրա մտացածին խաչելության
օրը, **Քարի Ուրբաթը սխալ է:** Մեկ
այլ կարևոր փաստ է այն, որ
Հովնանը կենդանի էր կետի փորի
մեջ: Քրիստոնյաները ասում են,
որ **Հիսուսը մահացած էր երկրի**
արգանդի մեջ, **որը և հակառակ է**
Հիսուսի իսկ
մարզարեությանը: Ղուկաս 11:30
տարբերակի մեջ **Հիսուսն ասում**
է.

«Ինչպես Հովնանն էր... այդպես էլ
մարդու Որդին կլինի»:

Եթե Հովնանը կենդանի էր, ապա
Հիսուսը նույնպես կենդանի էր:

Ենթադրյալ խաչելությանը
նախորդող վճռական
իրադարձությունն էր Հիսուսի
օգնության աղոթքը Աստծուն:
(Ղուկաս 22:42)

«Ասելով Հայր, եթե դա քո
ցանկությունն է, հեռացրու
մահվան այս զավաթը ինձանից.
սակայն ոչ իմ կամոք, այլ քո
կամոք»:

Ըստ Ղուկաս 22:43 և Հրեաներ
5:7 տարբերակների Աստված
ընդունեց Հիսուսի փրկության
աղոթքը: Ուստի, եթե Աստված
ընդունում էր Հիսուսի բոլոր
աղոթքները, ներառյալ
փրկությունը խաչից, **ապա**

ինչպե՞ս էր նա կարող խաչի վրա
կնքել իր մահկանացուն:

Մատթեոս 27:46 տարբերակը
ասում է, որ երբ Հիսուսը խաչի
վրա էր, նա ասաց.

«Եի, Եի, լամա սաբախտանի» որը
թարգմանաբար նշանակում է «Իմ
Աստված, Իմ Աստված, ինչու դու
ինձ չես փրկել»:

Եթե Հիսուսը ասել էր այս
խոսքերը, ապա ըստ բոլոր
աստվածաբանական
հեղինակությունների այն
ներկայացնում է
անհավատության ակնհայտ
հայտարարություն: Սա մեծ
վիրավորանք է, քանի որ

Նմանատիպ խորքերը կարող են զալ միայն Աստծո անհավատից:

Բացի այդ, անհավատալի է, որ
նմանատիպ խորքերը կարող են
Աստծո Մարգարեից լինել,
որովհետև Աստված երբեք չի
կոտրել Իր խոստումը և Նրա
Մարգարեները երբեք չեն դժգոհել
Նրա խոստումից, **առանձնապես**
երբ ընկալել են մարգարեական
առաքելությունը: Կարելի է ասել
որ նա, ով այս
հայտարարությունը կապում է
Մարգարե Հիսուսի հետ,
անհավատ է:

Ինչպես հայտնում է Ղուրանը,
Մահմեդականները հավատք են

ընծայում, որ Հիսուսին չեն խաչել:
 Նրան խաչելը հանդիսանում էր իր
 թշնամիների մտադրություն,
 սակայն Ալլահը փրկեց նրան
 դավադրությունից: (Ղուրան
 4:157)

«Որ նրանք, Հրեաները, ասացին
 պարծենալով, «Մենք սպանել ենք
 Քրիստոս Հիսուսին, Մարիամի
 որդուն, Ալլահի Մարգարեին»
 սակայն նրանք, Հրեաները չեն
 սպանել նրան, ոչ ել խաչել են
 նրան...»

وَقُولُهُمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
 اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ
 الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
 إِلَّا اتَّبَاعُ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِinًا

(النساء: ١٥٧)

ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Մինչ հարության մասին
քննարկելը, հարկ է նշել, որ
Չատիկը, Հիսուսի ենթադրյալ
հարության օրը, սկզբնապես
հեթանոս տոն էր, որը նվիրված էր
Էռոթերին, **լույսի և գարնան**
Գերմանական աստվածուհուն:
Գարնանային գիշերահավասարի
ընթացքում (գարնան մեկ օրը, Երբ
արևը անցնում է Էկվատորը և օրն
ու գիշերը հավասարվում են)
զոհաբերություններ էին տալիս
նրա պատվին: Մինչ ութերորդ
դարը «Չատիկ» անունը
կիրառում էին բնութագրելու

Հիսուսի հարության տարեկան
տոնախմբությունը:Կրկին,
քրիստոնյաները վերցրել են
հեթանոսության տգիտությունը և
այն կապել են Հիսուսի հետ:

Այսպիսով, որտեղից են
Քրիստոնյաները վերցրել
հարության հավատքը:Նրանք դա
վերցրել են Պողոսի
ուսմունքներից (Գործք 17:18) :
Ըստ իր իսկ տարբերակի, Պողոսն
ասաց, որ նա հանդիսանում էր
Հիսուսի ընտրյալ առաքյալը: Նա
երբեք չէր հանդիպել Հիսուսին,
հայտնել որ նա Աստծո Որդի է
(Գործք 9:20) և իսոստովանել, որ
հարությունը նրա ավետարանն է
(Տիմոթեոս Բ 2:8) Այսպիսով,

Քրիստոնեությունը իր իսկ
ներկայիս հավատքով, որ
խաչելությունը, Հարությունը
անհրաժեշտ է մեղքի քավության
համար չի հանդիսանում Հիսուսի
ուսումնքնը: Ինչպես նշել է Մարկոս
2:5 տարբերակը, մարդկանց
մեղքերը ներվել է մինչ ենթադրյալ
խաչելությունը կամ հարությունը.

«Եվ երբ Հիսուսը տեսավ նրանց
հավատքը, նա ասաց
անդամալույծին. 'որդյակ, քն
մեղքերը ներվել են « և ըստ
Ղուկաս 7:48 տարբերակի. Նա
ասաց նրան» Քո մեղքերը ներվել
են»:

Բացի այդ, այն բանի
գիտակցումը, որ Հիսուսը ներել է
մեղքերը մինչ խաչելությունը կան
հարությունը, հակասում է այն
հավատքին, որ Հիսուսի արյունը
հեռացնում է մեղքերը: Քանի որ
ըստ Երկրորդ Օրենք 24:16
տարբերակի.

«**Որը չեն դատապարտի
զավակների համար, ոչ Էլ
զավակներին կդատապարտեն
հայրերի համար, յուրաքանչյուրը
կդատապարտվի իր իսկ մեղքերի
համար»:**

**Ժամանակակից
Քրիստոնեության այս հավատքը
պատկանում է Պողոսին: Պողոսը**

իր ուսմունքը արդարացնում է
կիրառելով Հռոմեացիներ 7:1-4
տարբերակները.

«Դուք տեղյակ չեք եղայրներ
(քանի որ ես խստել եմ նրանց հետ,
ովքեր տեղյակ են օրենքից), թե
ինչպե՞ս է օրենքը մարդուն
տիրում կյանքի ընթացքում: Քանի
որ կինը, ով ունի ամուսին,
կապված է օրենքով իր
ամուսնուն, քանի դեռ նա
կենդանի է; սակայն, եթե
ամուսինը կյանքի մահկանացուն,
նա կորցնում է ամուսնու օրենքից:
Այսպիսով, այնուհետ, եթե մինչ
նրա ամուսինը կենդանի է, նա
կուլքյան գնա մեկ այլ մարդու,
նրան կկոչեն անառակ, սակայն,

Եթե նրա ամուսինը կնքել է մահկանացուն, նա ազատ է օրենքից, այսպիսով, նա անառակ չէ, **չնայած** նա կնության է գնացել **մեկ այլ տղամարդու**: Ուստի իմ եղբայրներ դուք նույնպես կնքում եք մահկանացուն ըստ օրենքի, **Քրիստոսի** մարմնով; որ դուք կարող եք ամուսնանալ մեկ ուրիշի հետ, նույնիսկ նրան, ով հարություն է առել, **որպեսզի մենք պառի տանք Աստծուն»:**

Վերոհիշյալ տարբերակները պարզորոշ ցույց են տալիս, որ Պողոսը տարբերակում է Հիսուսին և Քրիստոսին: Ըստ նրա պատճառաբանությունների, օրենքը, որով կապված էին

Հիսուսը և նրա հետևորդները,
 նրա մասից հետո այլևս կարևոր
 չեր: Այժմ նրանք «ամուսնացած
 էին» Հիսուսի, ոչ թե Քրիստոսի
 հետ, ով բերել էր այլ օրենք
 անմիջականորեն իրեն, **Պողոսին**
հայտնությամբ: Ուստի,
 անհրաժեշտ էր հետևել
 Քրիստոսին և ոչ թե Հիսուսին:
 Ուստի, յուրաքանչյուրը, ով
 պահպանում էր Հիսուսի
 ուսմունքը շեղվել էր: Սա է
 հանդիսացել պատճառը, որ
Պողոսը հավաքել էր հասուցման
և քավության իր ուսմունքը:
 Հիսուսը երբեք չի ուսուցանել այս
 տեսությունը: Այն մեծ
 հաջողություն էր, քանի որ շատ
 խոսքերով այն քարոզում էր, որ

մարդը կարող է անել ինչ
ցանկանում է և չի հանդիպի իր
գործողությունների
անխուսափելի հետևանքներին,
պայմանով, որ օրվա ավարտին
նա կասի. «Ես հավատք եմ
ընծայում Քրիստոսին»: Ամեն
դեպքում, Պողոսի
պատճառաբանության հիմքը
կեղծ է, քանի որ Հիսուսը ոչ
խաչվել է, **ոչ ել համբարձվել:**
Հատուցման և քավության նրա
ուսմունքը մոլոր է:

Արդյո՞ք դուք տեղյակ եք, որ
քավության ուսմունքը եկեղեցին
ընդունել է Հիսուսի
համբարձումից երեք, **չորս դար**
անց: Ընթերցեք Երկրորդ Օրենք

24:16, Երեմիա 31:30 և Եզեկել
18:20 տարրերակները և դուք
կարող եք տեսնել, որ քավության
այս ուսմունքը հակասում է Հին
Կտակարանին, Օրենքին.

Երկրորդ Օրենք 24:16

«Հայրերին մահվան չեն ենթարկի
զավակների համար, ոչ Էլ
զավակներին հայրերի.
Յուրաքանչյուրը կենթարկվի
մահվան իր իսկ մեղքի համար»:

Երեմիա 31:30

«... յուրաքանչյուրը կենթարկվի
մահվան իր իսկ մեղքի համար»:

Եզեկել 18:20

«Զավակը չպետք է տառապի ծնողի մեղքի համար, ոչ Էլ ծնողը պետք է տառապի զավակի մեղքի համար, արդարության արդարը պետք է լինի իր իսկ սեփականը և թուլության թույլը պետք է լինի իր իսկ սեփականը»:

Այժմ ընթերցեք Մատթեոս 7:1 և 2 և Կորնթացիներ 3:8
տարբերակները. Գոյություն չունի «քնածին մեղք» քավության որևէ պատճառ, **քանի որ Մատթեոս 19:14 տարբերակը պարզորոշ հայտնում է, որ երեխաները միաժամանակ պատկանում են Երկնքի արքայությանը:** Այս «պատկանել Երկնքի արքայության» հասկացությունը

համահունչ է Իսլամական այն
հավատքին, որ.

«Յուրաքանչյուր նորածին ծնվում
է Ալլահի կատարյալ
հնազանդությամբ, **որպես**
մահմեդական: Այնուհետ, նրա
ծնողները փոխում են նրան
Հւողայականի, Քրիստոնյայի
կամ Մազհանիսի»:

Բացի այդ Մարկոս 11:25 և
Ղուկաս 11:1-4 տարբերակների
մեջ Հիսուսը հայտնում է, **որ**
Աստված ներում է մեղքերը:
Այսպիսով, ոչ մի պատճառ չկա,
որպեսզի Հիսուսը քավի մեղքերը:

Մարկոս 11:25-26

«Եվ, երբ դուք կանգնում եք
աղոթելով, ներեք, եթե դուք դեմ
եք որևէ մեկին. Որպեսզի ձեր
Հայրը նույնապես, ով երկնքում է,
ների ձեզ ձեր մեղքերը: Սակայն,
եթե դուք չներեք, ոչ ի ձեր Հայրը,
որը երկնքում է կների ձեր
մեղքերը»:

Ղուկաս 11:1-4

Եվ այնապես ստացվեց, որ երբ նա
աղոթում էր որոշակի վայրում և
դադարեց, նրա աշակերտներից
մեկը ասաց նրան, Տեր,
ուսուցանիր մեզ աղոթք, ինչպես
Հովհաննեսը ուսուցանեց իր
աշակերտներին: Եվ նա ասաց
նրանց. «Երբ դուք աղոթում եք,

ասեք, Մեր Հայր, ով երկնքում է,
Օրինյալ լինի քո անունը:
Արքայությունը զա Ձո, ինչպես
երկնքում այնպես է երկրի վրա:
Օք օրի տուր մեզ մեր
հանապազորյա հացը: Եվ ներիք
մեզ մեր մեղքերը, քանի ոք մենք
նույնպես ներում ենք
յուրաքանչյուրին, ով մեզ
պարտապան է: Եվ մի տար մեզ ի
փորձություն, այլ փրկիր մեզ
չարից»:

Կրկին, Հիսուսը չի եկել
կործանելու օրենքը: Պողոսն էր,
ով վերացրեց Մովսեսի օրենքը:
Ընթերցեք Գործը 13:39
տարբերակը.

«Եվ նրանով, որ հավատք են
ընծայել, արդարացվել են ամենից,
ինչից դուք չեք կարող
արդարեցվել Մովսեսի օրենքով»:

«Հեղինակությունը» որ Պողոսը
կուտակել էր, թույլատրեց նրան
հայտնել, որ Ավետարանի
օրինանքները չեն
սահմանափակվում Հրեաներով,
այլ բոլոր մարդկանցով, **ովքեր**
հավատք են ընծայել: Սա
նույնպես կատարելապես
հակասում է Հիսուսի
առաքելությանը, **նպատակին և**
ուսմունքին: Հիսուսի ճշմարիտ
ուղերձը օրենք էր: Նույն օրենքը,
որը ուղղորդեց Աղամին,
Աբրահամին, Մովսեսին, Նոյին և

մյուս բոլոր մարզարեներին,
ներառելով Իսլամի մարզարե
Մուհամմեդին, ում ըստ Ղուրանի,
[Աստվածաշունչը](#) մարզարեացրել
է:

ՄՈՒՀԱՄՄԵԴԸ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԶԻ ՄԵԶ

Ինչպես նշել է Սուրբ Ղուրանի
7:157 տարբերակը, Հին և Նոր
Կտակարանների մեջ մենք կարող
ենք գտնել Մարզարե
Մուհամմեդի մարզարեությունը.

«Նրանք, ովքեր հետևում են
Մարզարեին, անուսում
Մարզարեին, ում նրանք նշել են
իրենց իսկ Գրերի, Օրենքի և
Ավետարանի մեջ, ով պատվիրեց

նրանց ինչ արդար է և արգելեց
նրանց ինչ չարիք է, նա
թույլատրեց նրանց այն ինչ բարիք
է և արգելեց նրանց այն, ինչ չարիք
է. Նա ազատեց նրանց իրենց
ծանր բեռից և կապանքներից,
որոնք նրանց վրա էին: Այսպիսով
նրանք, ովքեր հավատք են
ընծայել նրան, պատվել նրան,
օգնել նրան և հետևել Լուսին,
որը իջել է նրա հետ, կլինեն
բարզավաճ»:

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَمِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
 مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التُّورَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمْ
 الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضْعُ عَنْهُمْ
 إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا

بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ
مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٥٧)

[الأعراف: ١٧]

Ես կտեղեկացնեմ և կաջակցեմ
Աստվածաշնչի երկու
մարզարեություններին, որոնք
վերաբերվում են միայն Մարզարե
Մուհամմեդին:

1. <ին Կտակարան – Այս
մարզարեությունը, որը ուղղված է
Մովսեսին, ասում է, որ Աստված
Խրայելցիների
"Եղբայրներից"կուղարկի այնպիսի
մարզարե, ինչպիսին Մովսեսն է,
ով կլինի հիմնադիր, առաջնորդ և
հավատացյալների համայնքի

օրինակ: Ընթերցեք Երկրորդ
Օրենք 18:18-20 տարբերակները.

«Ես կբարձրացնեմ նրանց համար
մի մարզարե ինչպես դու, իրենց
եղբայրներից և ես կդնեմ իմ
խոսքերը նրա շուրթերին և նա
կասի նրանց ամենը, ինչ ես
կպատվիրեն նրան:Եվ, ով
ուշադրություն չի դարձնի Իմ
Խոսքերին, որոնք նա կասի Իմ
անունից, Ես, Ինքս կպահանջեմ
դա նրանից»:

Քրիստոնյաները անշուշտ կասեն,
որ այս մարզարեությունը
Հիսուսին է վերաբերում: Ոչ, նա
Մարզարե Մուհամմեդն է, ոչ թե
Հիսուսը, ով ինչպես Մովսեսը

ծնվել է սովորական ծնողներից,
ամուսնացել է, հիմնադրել է
հավատարիմ համայնք,
հաստատել է մեծ օրենք և
մահացել է բնական մահով:
Իսրայելցիների եղբայրները,
Աքրահամի ժառանգներն են
Իսահակի կողմից են, իսկ
Իսմայելցիները, **Աքրահամի**
ժառանգներն են Իսմայելի
կողմից: Հիսուսը հեռու է այս
մարզարեությունից, որովհետև
նա Իսրայելցի է, այլապես
տարբերակը կարելի է ընթերցել
«Մարզարե, ձեր միջից»:

Եկեք համեմատենք Մովսեսի,
Մուհամմեդի և Հիսուսի որոշ
կարևոր հատկանիշները, որոնք

կարող են բացահայտել «քեզ,
Մովսեսի պես» մարգարեի
ինքնությունը, ով պետք է զա, որը
կարելի է վերցնել Քրիստոնյա –
Մահմեդական Երկիխոսությունից,
(1984 թվական Էջ.40)

Ծնունդ	Մովսես	Մուհ
Հնտանեկան կյանք	Ամուսնացած, Ամու	Բնակ
Մահ	Բնական	Բնակ
Հայտնության գրառումը	Թորա	Ղուր
Ուսմունքի	Կյանքի ընթացքում	Կյան ընթա
	Հոգևոր.	Հոգև

Բնույթը

օրինական

օրինա

Առաջնորդության Սերժված,
ընդունելությունը այնուհետ
ընդունված

Սերժ
այնու
ընդու

2.Այժմ, Նոր Կտակարանի
մարգարենություն, [որը](#)
[վերաբերում է Մարգարե](#)
[Սուհամմեդին:](#) ընթերցեք
Հովհաննես 14:16 տարբերակը.

«Եվ ես կաղոթեմ Հորը և նա կտա
ձեզ մեկ այլ Մխիթարիչ, ով
կբնակվի ձեզ հետ հավերժ»:

Այս տարբերակը ակնհայտորեն
հայտնում է, որ այլ, տարբեր մեկը,
լրացուցիչ մեկը, սակայն նույն
տեսակը, [բայց ամբողջովին](#)

տարբեր առաջինից կզա ըստ
Հիսուսի աղոթքի: Միլիոն դոլարի
հարց է ծագում, թե ո՞վ է առաջին
Միհթարիչը:

Քրիստոնյա աշխարհը միաձայն
կարող է ասել, որ այս
Միհթարիչը, կամ օգնականը,
որին ավելացրել են,
հանդիսանում է Սուրբ Հոգին կամ
Սուրբ Ոգին, կախված թե որ
Աստվածաշունչն եք դուք
ընթերցում, և այս զաղափարին
աջակցում է միայն Հովհաննես
14:26 տարբերակը, որը ասում է.

«Եվ Միհթարիչը, որը
հանդիսանում է Սուրբ Հոգին, ում
հայրը կուղարկի իմ անունով...»:

Ամեն դեպքում, **Հովհաննես 14:26**
և **Հովհաննես 14:16**
տարբերակները հակասում են
միմյանց, **եթե 14:16** տարբերակը
ասում է մեկ այլ Միհրաբչի
կուղարկենք, **ապա 14:26**
տարբերակը ասում է, որ մեկ այլը,
ում կուղարկեն, հանդիսանում է
Սուրբ **Հոգին, Ορθοδοξί:**

Սա կարող է նշանակել, **որ**
ընդհանուր առմամբ երկու Սուրբ
Հոգի կիջնեն: **Հովհաննես 14:16**
տարբերակի մեջ կիրառվող «մեկ
այլ» բառը նշանակում է, որ **մեկը**
արդեն գոյություն ունի:

Ինչ վերաբերում է մեկ այլ Սուրբ
Հոգուն, որը պետք է իշնի, որոշ

Քրիստոնյաներ կարող են ասել,
որ **Սուլք Հոգին դեռ երկրի վրա**
չէ: Այս, Աստվածաշնչի մեջ
գոյություն ունեն բազմաթիվ
դեպքեր, որոնք խոսում են Սուլք
Հոգու գալստյան և հեռանալու
մասին Մեսսիայի ծննդից առաջ և
հեռանալուց հետո. **Ղուկաս 1:15,**
(Հովհաննես Մկրտիչը), **Ղուկաս**
1:41 (Եղիսաբեթ), **Ղուկաս 1:67**
(Զաքարիա) **Ղուկաս 2:26**
(Սիմեոն) **Ղուկաս 3:22** (Հիսուս):

Սուլք Հոգին օժանդակում էր
Հիսուսին և աշակերտներին
իրենց առաքելության, **քարոզի** և
բժշկության մեջ: Եթե մինչ այժմ
գոյություն ունեն կասկածներ
կապված Սուլք Հոգու

աշխատանքներին, ապա ինդրում եմ ընթերցեք Հովհաննես 20:21-22 տարբերակները.

«... ինչպես իմ Հայրը ուղարկել է ինձ, նույնպես ես ուղարկել եմ ձեզ. Եվ երբ նա ասաց սա, նա փչեց նրանց վրա և ասաց նրանց, ստացեք դուք Սուրբ Հոգին»:

Հիշեք, որ այդ ժամանակ Հիսուսը դեռ չէր հեռացել երկրից:

Այսպիսով, որպեսզի Միսիթարիչը գար, Հիսուսը ասաց, որ նա կհեռանա, ինչպես նշել է Հովհաննես 16:7 տարբերակը.

«Այնուամենայնիվ, Ես ասում եմ ձեզ ճշմարտությունը: Զեր առավելությունն է, որ ես

հեռանամ. Ջանի որ, եթե ես
չհեռանամ, Միսիթարիչը չի զա ձեզ
մոտ; Սակայն, եթե ես հեռանամ,
ես կուղարկեմ նրան ձեզ»:

Ավելին, [Հովհաննես 14:26](#)
տարբերակը հակասում է Հիսուսի
մյուս բացահայտ
կանխատեսումներին, [որոնք](#)
[կապված են Միսիթարիչի հետ:](#)
Նկատի ունեցեք, որ
Աստվածաշնչի մեջ գոյություն
չունի մեկ այլ տարբերակ,
[բացառությամբ Հովհաննես 14:26](#)
-ի, որտեղ նշվել է, որ Հիսուսը
Սուրբ Հոգուն, Ωգուն կոչեց «նա»:
Աստվածաշնչի բոլոր մյուս
տարբերակների մեջ, Սուրբ
Հոգուն, Ωգուն կոչում կամ

հայտնաբերում են որպես պարզ
Սուլք Հոգի, **Ոզի:**Եթե մենք
ուշադիր ընթերցենք Հովհաննես
14:26 տարբերակը, կարող ենք
տեսնել, որ տեղադրելով «որը
Սուլք Հոգին է» խոսքերը,
հեղինակը ընթերցողին
ուղղորդում է եզրահանգման:
Նույնը տեղի է ունեցել
Հովհաննես 14:22 տարբերակի
մեջ, Եթե տեղադրել են «**ոչ**
Խսրարիոթ» մեկնաբանությունը:

Հուղան ասաց նրան, ոչ թե
Խսկարիոթը, «Տեր, ինչպե՞ս է
պատահում, որ դու կ...
աշխարհը»:

Ինչպես հետազա աջակցություն, կարող ենք ասել, որ "միսիթարիչ" բառը չի վերաբերվում Սուրբ Հոգուն, արդյո՞ք դուք տեղյակ եք, որ "միսիթարիչ" բառը հանդիսանում է հունարեն "periclytos" բառի թարգմանությունը, որը հանդիսանում է արամերեն կամ եբրայերեն "Մուհամանա" բառի թարգմանությունը, որը կիրառել է ինքը Հիսուսը և որը առնչվում է Մուհամմեդի, վերջին Մարգարեի անվան հետ, **ով պետք է զար Հիսուսի երկրորդ զալուստից առաջ:** Նույնպես, Նոր Կտակարանի հունական տարբերակի մեջ «ոզի» բառը վերաբերվում է ոզեշնչված

անհատին, «հոգևոր
հաղորդակցում ունեցող
անհատին» կամ հայտնության
հետ: Նա, ով ծանրաբեռնվում էր
աստվածային հայտնությամբ,
ինքը կոչվում էր «հոգի»:

Մյուս տարբերակներից, որոնք
նշում են Միհրաբիչին,
հանդիսանում է Հովհաննես 15:26
տարբերակը.

«Սակայն, երբ Միհրաբիչը զա,
ում ես կուղարկեմ ձեզ Հոր
կողմից, Շշմարտության ոգին,
որը բխում է Հորից, նա կվկայի իմ
մասին»

Այժմ, **եկեք տեսնենք Հովհաննես**
16:12-14 տարբերակը, որը տալիս

Է Մարգարե Մուհամմեդի և
Խսլամի առավել համապարփակ
պատկերը.

«Ես դեռ շատ քան ունեմ ձեզ
ասելու, սակայն դուք չեք կարող
դիմակայել դրան: Ամեն դեպքում,
երբ նա, Ծշմարտության Ոգին,
Միսիթարիչը, զա, նա կուղղորդի
ձեզ առ ամբողջ ճշմարտություն;
քանի որ նա չի խոսի իր անունից,
այլ այն, ինչ լսում է, նա կխոսի և
նա կասի ձեզ զալիք քաներ: Նա
կփառաբանի ինձ, քանի որ նա
կվերցնի այն, ինչ ինձ է
պատկանում և կհայտարարի ձեզ
այն»:

Ինչպես ցույց կտան հետևյալ
դիտարկումները, միսիթարիչի այս
բնորոշումները կարելի է կիրառել
միայն Մարզարե Մուհամմեդի
համար.

1. Ղուրանը քսան անգամ ավել է
նշել Հիսուսի անունը, **քան**
Մարզարե Մուհամմեդինը:

Հրեաները Հիսուսին ինքնակոչ են
կոչել և նրա մորը մեղադրել են
անբարոյականության մեջ:

Նրանք նույնիսկ փորձել են խաչել
նրան: Մարզարե Մուհամմեդը
Հիսուսին համարում է մեծ
Մարզարե, իսկ Ղուրանը նրան
«Աստծո խոսք» է կոչում:
Ղուրանը Հիսուսին մի հրաշք է
վերագրում, **որը չի նշել**

Աստվածաշունչը: Հրաշքը տեղի ունեցավ, եթե նորածին Հիսուսը խստեց օրորոցից: Ամեն դեպքում, եթե դուք դիտեք Նազովրեցի Հիսուսի պատմությունը, որը ցուցադրում էն Ծննդյան և Զատիկի տոներին, դուք կարող եք լսել այս հրաշքի մասին, **որը նշվել է պատմության մեջ:** Որտեղից են նրանք ստացել այս հրաշքը: Այս հրաշքը միայն նշել է Ղուրանը, եթե հարցի տակ էին դրել Մարիամի ողախոհությունը.

«Սակայն նա, **Մարիամը** մատնանշեց նորածնին: Նրանք ասեցին. «Ինչպե՞ս ենք մենք կարող խսել մեկի հետ, ով

օրորոցի նորածին է»: Նա,
 Նորածին Հիսուսը ասաց. «Ես
 իրոք, Աստծո ծառան եմ. Նա ինձ
 տվել է հայտնություն և դարձրել է
 մարզարե. Եվ նա ինձ օրինել է,
 որտեղ է որ ես լինեմ և պատվիրել
 է ինձ աղոթք և զարյաթ իմ
 ամբողջ կյանքի ընթացքում; Նա
 ինձ դարձրել է բարի իմ մոր
 նկատմամբ և ոչ թե
 ամբարտավան կամ դժբախտ;
 Այսպիսով Խաղաղություն լինի
 ինձ այն օրը, երբ ես ծնվել եմ, այն
 օրը, երբ ես կկնքեմ իմ
 մահկանացուն և այն օրը, երբ ես
 հարություն կառնեմ կրկին»:
 (Ղուրան 19:29-33)

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
 صَبِيًّا (٢٩) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ أَتَانِي الْكِتَابَ
 وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَجَعَلَنِي مُبَارَّا أَيْنَ مَا كُنْتُ
 وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالرَّكَاءِ مَا دُمْتُ حَيًّا (٣١)
 وَبَرَّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيقًا (٣٢)
 وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبَعْثَرُ
 حَيًّا (٣٣)

Նույնպես, Իսլամը, Մարիամին,
 Հիսուսի մորը համարում են
 ամենաառաքինի և դրախտում
 գտնվող լավագույն կինը: Ուստի,
 արդյոք Մուհամմեդը իրոք
 փառաբանել է Հիսուսին: Ի
 լրացում, Ղուրանի մեջ առկա է
 մեկ ամբողջ գլուխ (Սուրա), որը
 կոչվում է Մարիամ և նրա անունը
 Ղուրանի մեջ նշվել է 14 անգամ

ավել, քան Աստվածաշնչի մեջ
(32/18):

2. Դուրանը Մարզարե

Մուհամմեդին հայտնել է Գարբիել
հրեշտակը: Եթք Գարբիել
հրեշտակը ավարտեց ընթերցել
Դուրանի հատվածները,
Մարզարե Մուհամմեդը քանավոր
փոխանցեց Էր իր ուղեկցորդներին
այն, ինչ նա լսել Էր հրեշտակից
առանց լրացումների,
փոփոխության կամ
մոռացության:

(Նշենք, որ Գարբիել հրեշտակը
տարին մեկ անգամ Էր այցելում
Մարզարե Մուհամմեդին, որը
տեղի Էր ունենում Ռամադան

սուրբ ամսվա, Պահքի ընթացքում և երկու անգամ նրա կյանքի վերջին տարվա ընթացքում, որպեսզի հաստատի Ղուրանի տեքստը): Նույնպես, Ղուրանը նկարագրում է Մարգարե Մուհամմեդին ասելով.

«Ոչ էլ նա որևէ բան է ասել ելնելով իր իսկ ցանկությունից: Այն նվազագույնը ոգեշնչություն է, որը իշել է նրան»: (Ղուրան 53:3-4)

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا وَخَيْرٌ يُوَحَى ﴾
(النجم: ٤-٣)

Եթե մենք համեմատենք Ղուրանի 53:3-4 տարբերակը <ովհաննես 16:13 տարբերակի հետ, որը

ասում է «Նա չի խոսի ելնելով իր
խկ հեղինակությունից», դուք
կարող եք տեսնել Միսիթարիչի և
Մարգարե Մուհամմեդի միջև
եղած բնութագրության
նկարագրությունը:

3.Մարգարե Մուհամմեդը միակ
մարգարեն էր, **ով հաջորդեց**
Հիսուսին: Նրանց միջև առկա է
վեց դար ժամանակաշրջան:
Հիսուսի առաքելությունը
սահմանափակվում էր **«Խրայելի**
զավակների կորած ոչխարներով»,
մինչդեռ Մուհամմեդի ուղերձը
տիեզերական էր, բոլոր
մարդկանց համար (**ներառելով**
Գաղաթացիներին և
Սամարացիներին): Միայն

Մարզարե Մուհամմեդի ուղերձն
էր Աստված նախատեսել որպես
տիեզերական և հավերժ ուղերձ:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Իմ քրիստոնյա եղբայրներ և
քույրեր, տալով այս գրքույկի
տեղեկությունները, ես հույս
ունեմ, որ դուք սկսել եք
գիտակցել, այն փաստը, որ
ներկայիս Քրիստոնեության
սյուները. Հիսուսը Աստծո Որդին
է, Երրորդությունը, և Հիսուսը
մահկանացուն է կնքել իաջի Վրա
մեր մեղքերի համար, բոլորը
կառուցվել են թույլ, **կասկածելի
հիմքի Վրա:** Հիմք, որը կառուցել
են հետևյալ տարրերի Վրա.

1. **Ներկայիս ավետարանները վավերացրել են մարդասպանները Հիսուսի երկրից հեռանալուց երեք հարյուր տարի անց:**
2. **Մյուս երեք հարյուր ավետարանները ոչնչացրել են:**
3. «**Աստծո Որդի, Հոր միածին» խոսքերը վավերացրել է մարդասպանը:**
4. «**Ավետարան» բառը ավելացրել են Մատթեոսի, Մարկոսի, Ղուկասի և Հովհաննեսի գրվածքների վերնագրերին:**
5. «**Ավետարանները» գրառել են 60-100 թվականներին:**

6. «Ավետարանները» գրառել են երրորդ անձիք:
7. Տարբերակները Երրորդության Ուսմունքը հեռացրել և այնուհետ վերադարձրել են Աստվածաշնչին:
8. Երրորդությունը ընդունել են Հիսուսի երկրից հեռանալուց երեք դար անց:
9. Հեթանոսը առաջին անգամ նշել է քրիստոնյա բառը:
10. Ներկայիս Քրիստոնյա սոների հիմք են հանդիսանում հեթանոս ծեսերը:
11. Միալ թարգմանությունը, բառախաղը, ընթերցողին խարկանքի ենթարկելու համար:

12. Փաստացի, ոչ մի աշակերտ
կամ ավետարանի հեղինակ
ականատես չի եղել Հիսուսի
մահվանը իւաչի վրա:

13. Ներկայիս քրիստոնեությունը
մարդակերտ ուսմունք է:

Անտրամաբանական է
վավերական ընդունել
Քրիստոնեության սյուներից
ցանկացած մեկը, **հաշվի առնելով**
դրա ծագումը և հիմքը:

Աստվածաշունչը մեզ ասում է այն
հետևանքների մասին, որոնք
կարող է առաջացնել մարդը, **եթե**
նա առանց հիմքի կառուցի իր
տունը; կատարյալ կործանում:
Այս մարդակերտ հիմքը, որի վրա

կառուցված է ներկայիս
Քրիստոնեությունը պետք է
ուղղորդի ձեզ, եթե ուշ չէ,
շարունակելու փնտրել կյանքի այն
ուղին, [որը առավել ընդունելի](#) է
[մեր Արարչին:](#) Կենսակերպ, [որը](#)
կապահովի ձեր հաջողությունը
այս և [Հանդերձյալ աշխարհում](#) և
կիրկը ձեզ [Դժոխքի Կրակի](#)
տանջանքից:

Մինչ ավարտելը, թույլ տվեք
ավելացնել կարևոր
մեկնաբանություն. Այդ օրվանից
սկսած, դուք չեք կարող երբեւ
ասել, որ չեք լսել Իսլամի ուղերձի,
Մարգարե Մուհամմեդի, կամ
Ղուրանի մասին, [որը](#)
արտահայտում է Ալլահին

զուգընկեր տալը: Քանի որ
Դատաստանի Օրը քեզ
կհարցնեն, թե ինչու դուք
ուշադրություն չեք դարձրել
Իսլամի վրա:

Ուշադիր ընթերցեք և մտածեք
Ղուրանի 18:110 տարբերակի
շուրջ, որը Գաբրիել հրեշտակը
հայտնել է Մարգարե
Մուհամմեդին հաղորդել ամբողջ
մարդկությանը.

Ասա. «Ես մարդ եմ, ինչպես դուք
ինքներդ, սակայն ոգեշնչումը
զայիս է ինձ, որ ձեր Աստվածը
Մեկ Աստված է. Նա, ով
ցանկություն ունի հանդիպել նրա
Տիրոջը, թող աշխատի

արդարությամբ և իր Տիրոջ
երկրպագության մեջ ոչ ոքի Նրան
զուգընկեր չընդունի»:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ[ۢ]
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

(الكهف : ١١٠)

Մարզարե Մուհամմեդը
պարզաբանեց տարբերակ 18:110,
երբ նա ասաց.

«Նրանով, ում ձեռքի մեջ գտնվում
է իմ կյանքը, յուրաքանչյուրը
Քրիստոնյաների և Հրեաների
միջից, ով լսում է իմ մասին,
սակայն չի հավատում նրան, ինչ

տրվել է ինձ, կիհնի Դժոխքի
բնակիչներից»:

Իմ Քրիստոնյա եղբայր և քույր,
ես հրավիրում եմ ձեզ մի կողմ
դնել ձեր ծնողների կրոնը և քայլ
անել հետազոտելու, **ուսուցանելու**
և այնուհետ ընտրելու
աստվածային ուղղորդության և
իմաստության կրոնը: Դառնալ
Մահմեդական այսօր անկեղծ
հավատքով և բարձրաձայն
կրկնելով հետևյալ խոսքերը. «Ես
վկայում եմ, որ գոյություն չունի ոչ
մի աստված բացառությամբ
Ալլահի և ես վկայում եմ, որ
Մուհամմեդը, Ալլահի մարզարեն
է», և սկսել հետևել բոլոր
Մարզարեների բնական և

վավերական ուսմունքներին:
Քանի որ, եթե դուք ճշմարիտ
հավատացյալ եք,
Աստվածաշունչը կուղղորդի ձեզ
առ Իսլամի, ինչպես ուղղորդել է
ինձ և շատերին:

Ասալամու Ալեյքում

Միացյալ Նահանգների ինշոր
դավանանքների ծագումը

Անուն

Մկրտչական,
(Բապտիստ)

Մեթոդական
Եկեղեցի

Հիմնադիր

Չոն Սմիթը Անգլիա
1609 թվականին և
Ռոջերթ Ուլիյամսը,
Ռոդ կղզի 1638
թվականին

Պատվելի Չոն Ուես
– 1738 թվականին

Լյութերական
Եկեղեցի

սկսեց
ավետարանական
քարոզությունը
Անգլիայի Եկեղեցու
ներքո, [այնուհետ](#)
[Մեթոդական](#)
[Եպիսկոպոսական](#)
[Եկեղեցին հիմնադր](#)
1784 թվականին
[Ամերիկայի](#)
[Նահանգներում:](#)
Մարտին Լյութեր –
Առաջին Լյութերակ
ժողովը Հյուսիսիայի
Ամերիկայում
հիմնադրվել է 1638
թվականին
Ուիլմինգթոնում,

Մորմոների
Հոգեգալստյան
Եկեղեցին

Փրեսբիթերյան
Եկեղեցի

Եպիսկոպոսական
Եկեղեցի,
Քրիստոսի
Միացյալ Եկեղեցի

Դելավեր.
Ծագել է "սուրբ
շարժումից"քաներ
դարի առաջին
տասնամյակի
ընթացքում:
Զոն Քնոքս – Առաջ
Փրեսբիթերյան
Եկեղեցին հիմնադր
Շոտլանդիայում, **15**
թվականին:
Կազմավորվել է 195
թվականին,
Քրիստոնյաների
Դավանանքի
Ընդհանուր Ժողովի
ընթացքում,
Ավետարանական և

Քրիստոսի
Եկեղեցին

Եհովայի
Վկաները

Յոթերրորդ Օրվա
Աղվենտիստների
Եկեղեցին

Բարեփոխված
Եկեղեցիների հետ
Կազմակերպվել է
Փրեսբիթերանների
կողմից Քենթուկիոն
1804 թվականին և
Փենսիլվանյայում 1
թվականին:

Զարլգ Թ. Ուուսելը
Ամն-ում
տասնիներրորդ դա
վերջին:

Ծագել է Ուիլյամ
Միլերի ուսմունքներ
1840 թվականին,
պաշտոնապես
հիմնադրվել է
Հյուսիսային

Ամերիկայում 1863 թվականին:

Աղբյուր. Նյու Յորքի
Հասարակական Գրադարանի
Գրասեղանի Քաղվածք, Երկրորդ
Հրատարակություն

ՔԱՂՎԱԾՔ

1. Սուլթ Ղուրան, Թարգմանիչ Ա.
Յուսուֆ Ալի (Մելինա 1986
թվական)
2. Նոր Կտակարան Թենեսսի
(1984 թվական)
3. Արքա Ջեյմսի Նոր Տարբերակ
(1982 թվական)

4. Նոր Բաց Աստվածաշունչ –
Արքա Զեյմսի Նոր Տարբերակ
(Նեշվիլ, 1990 թվական)

5. Ալ-Ջոհանի, Մ. Հ.
Ճշմարտությունը Հիսուսի մասին
(Ոլիյադ)

6. Ալ-Կահթանի, Ա.Հ
Ճշմարտություն Բնական Մեղքի
մասին (1994 թվական)

7. Աթա ուր-Ուահիմ, Մ. Հիսուսը
Խլամի Մարգարե (Ոլիյադ, 1994
թվական)

8. Բաազիլ, Հ. Մ, Քրիստոնյա-
Մահմեդական Երկիխոսություն
(Դամմամ, 1984 թվական)

9. Դիդաթ, Ահմեդ, Մահմեդականը
Աղոթքի Ժամանակ (Ղեղղահ,
1993 թվական)

10. Դիդաթ Ահմեդ, Արդյո՞ք
Աստվածաշունչը Հանդիսանում է
Աստծո Խոսք (Ղեղղահ)

11. Դիդաթ Ահմեդ, Ընտրություն
(Սաուդյան Արաբիա 1994
թվական)

12. Դիդաթ Ահմեդ, Հովնանի
Նշանը (Դուրբան, 1995 թվական)

13. Մարաբայա, Մարմարինթա –
Ումար Փ. Աստծո Եզակիությունը
(Ուիյադ 1993 թվական)

14. Մոլֆֆասիր, Ս.Ս. Հիսուսը
Խստամի Մարգարե (Ինդիանա,
1993 թվական)

15. Նելսոն Պատկերազարդ
Աստվածաշնչի Բառարան,
Թոմաս Նելսոնի
Հրատարակիչներ (1986 թվական)

Ես ցանկություն ունեմ իմ
երախտազիտությունը և
շնորհակալական խոսքը ուղղել
հետևյալ մարդկանց, քանի որ
առանց նրանց գիտության,
օժանդակության և աջակցության
այս ջանքը և ամենակարևորը
Խստամի իմ ստանձնումը
հնարավոր չէր լինի.

Աբդուլլահ Բրուք

Բաիր Ահմեդ

Բեթթի Լեբլանք

Մաստիկ Մզկիթի Եղբայրները
Լոնգ Այլենդից

Ֆուզի Ռահիդ Սինադ

Մայքլ Թալեյ

Մուհամմադ Մուհամմեդ

Նուրելիդին Մուբարակ Ահմեդ

Մուհամմեդ Ռաֆիկ Աթթիկ և իմ
գրախանութի ընկերները

Թալիք և Խաղիջա Ռեյ

Եվ իհարկե Միքալ Յուսուֆ

Մելվին Աբդուլ-Մելիք Լեբլանք

Փաստացի այս գիրքը
հանդիսանում է Պարոն, Եղբայր
Մ.Օ Լեթլանքի Քրիստոնեության
և Իսլամի ուսմունքների հմուտ
փորձի և խոր ընկալման
արդյունքը: Հեղինակը հարում է
այն տեսակետին, որ
Քրիստոնեության ամբողջ, հսկա
ուսմունքը, որը կապված է Հիսուս
Քրիստոսի անհատականության
հետ, հանդիսանում է Իսլամի և
քրիստոնեության հիմնական
տարրերությունը:

Դոգման, այսինքն
«երրորդությունը» Հիսուսի
Աստվածային որդի լինելը,
բնածին մեղքը և տանջանքը
հանդիսանում են Հիսուս

Քրիստոսի գերադասությունը այն
ամենից, ինչ Ալլահը ցանկություն
ուներ նրան լինելու: Այս գիրքը
ուսումնասիրելուց հետո,
քրիստոնյաները պետք է ի
վիճակի լինեն արտահայտել
փաստացի թեման, որը ասում է
Աստվածաշունչը և ինչը քարոզել է
Հիսուսը, Մարիամի որդին
(Խ.Ա.Ո.Ն):

Հեղինակը մանրակրկիտ և
անվերապահորեն ուսումնասիրել
է երկու կրոնները, այսինքն
Քրիստոնեությունը և Իսլամը և
առանց որևէ նախապաշտության,
նրա ընկալումը հնարավորություն
տվեց կազմել ճշգրիտ և
շրջահայաց որոշում:

Սա որոշում է, որը կատարվել է
ճշգրիտ ընտրությամբ, ոչ
պատահական, **ոչ էլ ծնողների**
կամ տեղեկատվության
ընտրությամբ:

Աշխատությունը բավական
հետաքրքիր կերպով և ակնհայտ
փաստերով և Աստվածաշնչան
տարբերակների օրինակներով
բացահայտել է առկա
թյուրիմացությունները և սխալ
սկզբունքները, **որոնք ոչ մի կաա**
չունեն Հիսուսի հետ: Բոլոր
ուսմունքները երևան են եկել
Հիսուսի ենթադրյալ մահից դարեր
անց և հետագա բոլոր
զաղափարները դարձել են
մարդակերտ: Հեղինակը

նրբանկատորեն արտահայտել է
նաև Ղուրանի կարծիքը Հիսուսի
և նրա ուսմունքի մասին:
Ուշադիր ընթերցելով
աշխատությունը կարելի է
գիտակցել Ավետարանների միջև
առկա տարբերությունները,
որոնք են կարող են հիմք
հանդիսանալ այն կարծիքին, որ
Հիսուսը երբեք չի արտահայտել
այն ինչ այժմ գոյություն ունի
Քրիստոնեության մեջ: Ամենից
հետո, հեղինակը հույս ունի, որ
անաշառ ընթերցանությունը
կարող է ձևավորել ճշգրիտ
կարծիք, **որն են կարող է ուղեկցել**
առ Իսլամ: